gazal

Cem Karaca

MAVİAĞAÇ

Gazal

ISBN: 975-8456-23-7
© Cem Karaca
www.cemkaraca.net
© Mavi Ağaç Yayıncılık
www.maviagac.com

1. Baskı Nisan 2002

YAYIMA HAZIRLAYAN / İlkim Erkan Karaca
TASHİH / Erbay Kızıltepe
İÇ TASARIM / KAPAK / Yunus Karaaslan
KAPAK BASKI / Altan Matbaası
BASKI / Ecem Matbaası
CİLT / Fatih Mücellit

MAVİ AĞAÇ

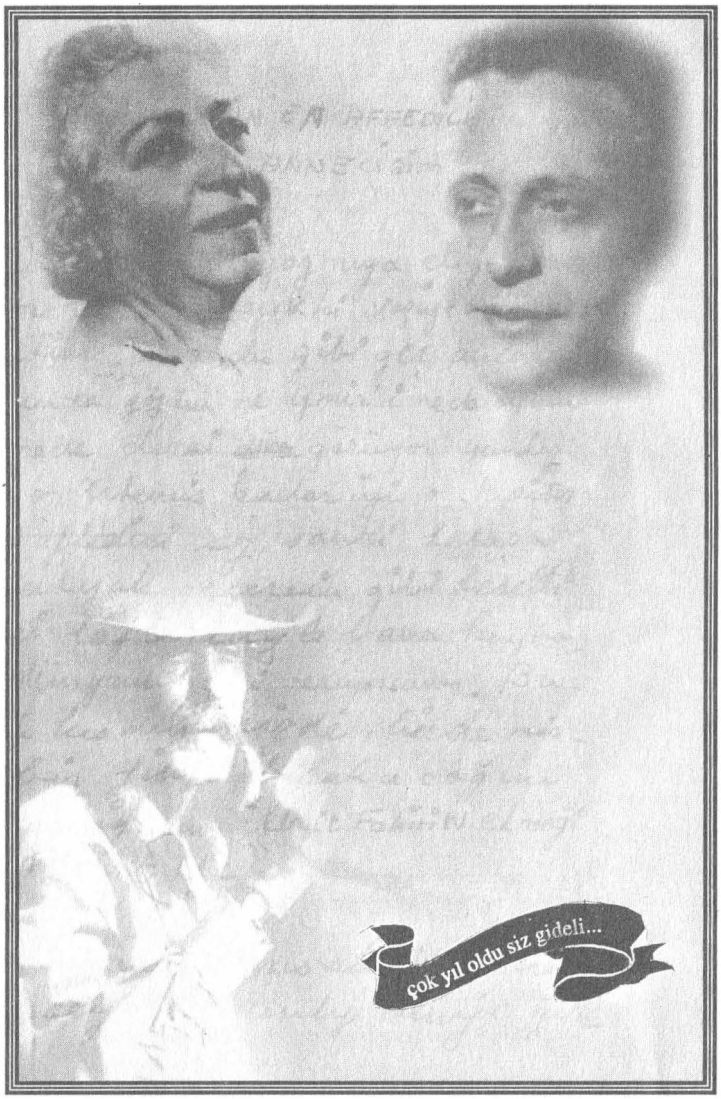
İstanbul Kitap Kültür Merkezi
Büyükreşitpaşa Caddesi, Yümni İş Merkezi
No: 22/39 Vezneciler-Beyazıt-İSTANBUL
Tel. 0212. 528 52 32
Faks. 0212. 519 41 92

MAVİ AĞAÇ BİR BİRUN KÜLTÜR SANAT ORGANİZASYONUDUR

Gazal

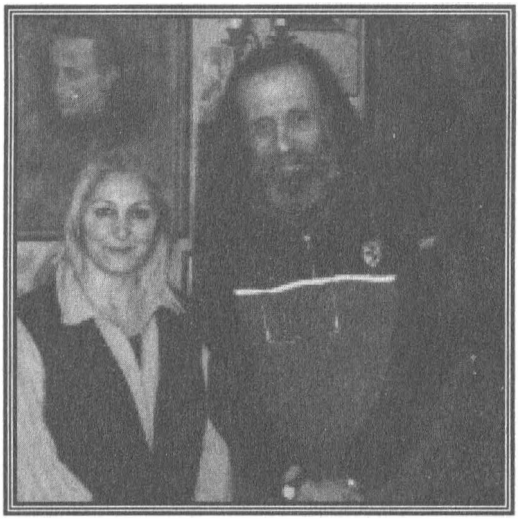
Cem Karaca

MAVİAÇAĞ

C E M K A R A C A

anama, babama, yârime

C E M K A R A C A

İlk Söz

Hani ara sıra efkâr basar da insanı, içini kâğıda dökmek istersin, bunlar da öyle "gine efkâr bastı gönlümü" makamından bir tür denemeler. Taa 1950'lerin sonundan bu yana, bugüne kadar yazdığım ve asla şiir adını vermeye cesaret edemediğim türden işçilikler öyle.

Bazen bir dosya kâğıdına bazen bir peçetenin arkasına yazıverdiğim içimden gelen şeyler. Bunları böylece yazdım. İçimden düştüğü gibi. Bir gazal'ın bir dişi gazala düştüğü gibi..

Öncelikle bunları derleyip toparlayan sevgili karım İlkim'e sonra bana bu yolu açan anam Toto KARACA babam Mehmet KARACA'ya ve oğlum Mehmet Emrah KARACA'ya çok teşekkür ederim.

Ancak, bu darmadağınıklığı biraraya getiren İlkim'e, birincime, dişime, dişi Karaca'ma sağol varol hep yanımda ol diyorum.

Cem KARACA

İLKİM - CEM

Sevgili kızımız ve sevgili oğlumuz
Sizler yeryüzünde, bizler gökyüzünde
bu mutlu günde aslında hep
birlikteyiz...

İRMA TOTO FELEKYAN KARACA
MEHMET İBRAHİM KARACA

Bu mutlu günde sizlerde aramızda
görmekten bizlerde bahtiyar olacağız.

NAHİDE ACEMOĞLU ERKAN
HASAN HÜSEYİN ERKAN

21/12/2001 Cuma Saat : 19.00 - 22.00 Kokteyl 19.30 Nikah

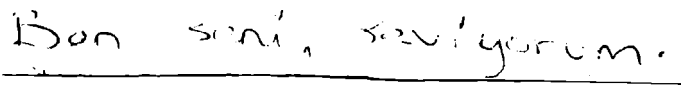
Burç (Boğaziçi Üniv. Mezunlar Derneği Lokali) B.Ü. Asiyan kapısı
Tel: (0212) 287 93 07 - (0212) 265 22 99 Fax: (0212) 287 91 33

C E M K A R A C A

Bir Söz

Söylenecek çok söz var biliyorum, yaşadıklarımız kadar çok.. Sadece bir söz yeter; Ben seni, seviyorum Cem.. Virgül'ün yeri senin söylediğin gibi, çok önemli...

İlkim ERKAN

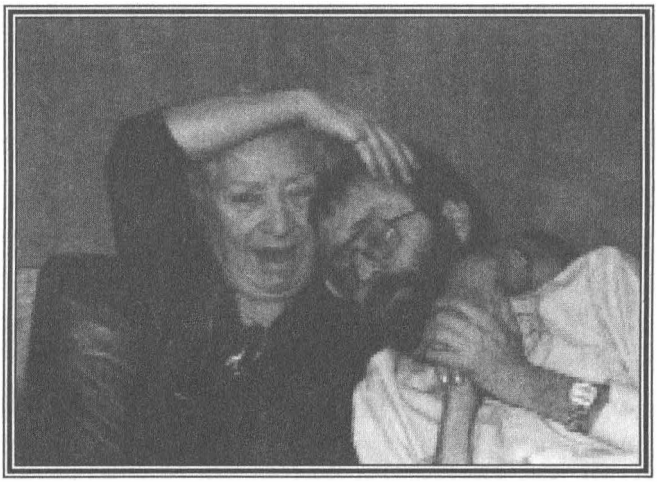
Cem Karaca

Baba

Bir dolu şey söylendi analar için
Ana gibi yâr, Bağdat gibi diyar dediler,
Ama hep analar için...
Uzakta çok uzakta bulutların orada
Oradasın babam benim yukarılarda.
Daha dün beraber geçmişten bahseder,
Kahveni içerdin aynı köşede.
Şimdi ise ne kaldı geriye senden
Bir kara ıslak tümsek, bir de taş bana.
Bir avuç altın öğüt, mirasın bana.
Ellerinle anlatır, dilinle söylerdin.
Gözlerinle sever, belli etmezdin.
Biliyor ve inanıyorum şimdi yukarıda,
Koruyor ve gözetiyorsun hâlâ...
Bir dolu şey söylendi analar için,
Bu da, benim ağıtım olsun, ardından baba...

Tanrısal Düşler

Düşümde gördüm dün gece
İsa bugün doğmuş
Sonra Yuda varmış
Yuda ihanet etmiş ona
Çarmıha germişler İsa'yı
Ama dini yayılmış
Çarmıh istavroz olmuş
İsa nebi
Böyle gördüm düşümde ben İsa'yı
Şimdi de kulağımda İsa'nın sesi
Bir olmuşlar da Muhammed'le sanki
"Anneni sev" dediler
Yaa anne
Böyle dedi İsa'yla Muhammed
Sanki sevmiyormuşum gibi...

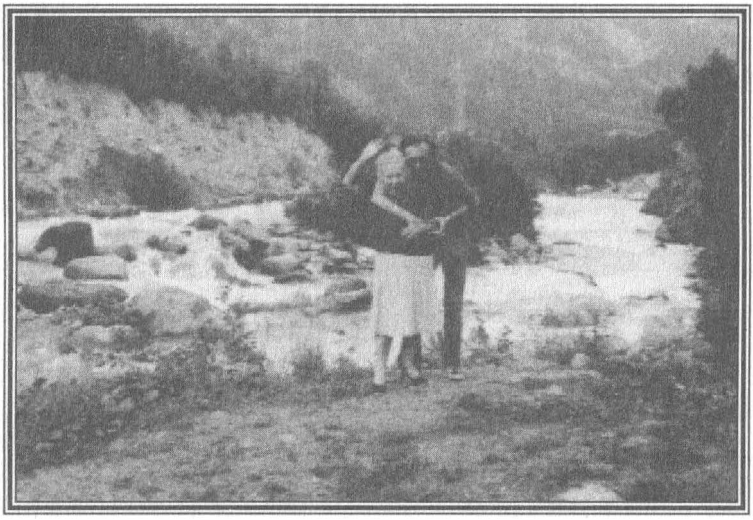
Toto Karaca, Cem Karaca

I

İstanbul'da Samatya'da 4. katta
Anam hastahanede 2000'e çeyrek var
Kalçasında 25 cm. neşter yarası
Koğuşun kapısında bir de kedi var

Yanında refakatçi Saliha da kalıyor
Koridorda başörtülü kadınlar dolaşıyor
Acilden çıkıyorum, sağda benim arabam
Boş serum şişeleri bir dağ gibi duruyor

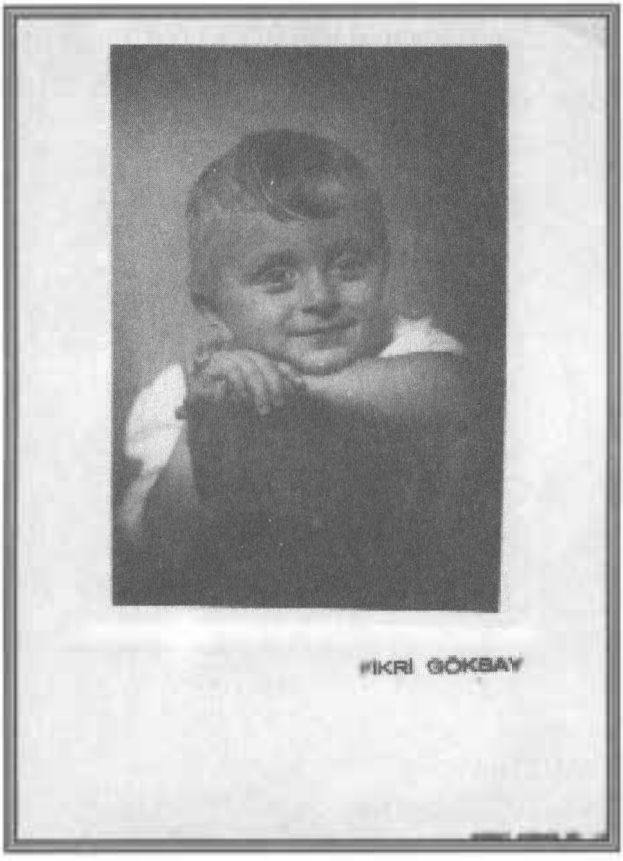
Asistan odasında doktorlar, laflıyoruz
Dün 14 saat durmadan ameliyat yapmışlar
Her halde Allah aşkına hayatlar kurtarmışlar
Zira 350bin lira aylık veriyoruz

Toto Karaca, Cem Karaca

II

Anam oy garibim
Sen bıçak değildin
Kırılası eller bıçak ettiler seni
Ve gülerken
Ve en umutla
Ve de en iyiye üstelik
Ben
Senden olma
Kocan oğlu Cem
Kırılası eller bıçak ettiler seni
Apansız
Batırdılar böğrüme seni
Anam oy garibim
Sen bıçak değildin
Ve kana kesmemişti bahar ayları

Cem Karaca

III

Gün cuma
Ay Nisan
Yıl kırk beş
Ve yumuk yumuk ellerim
Ben bebek oy
Ve Celal emmi
Ve Ali Ağa
Ve diğerleri
Kırılası eller bıçak ettiler seni
İçim yanıyor
Su ver
Anam oy garibim
Sen bıçak değildin
Doğan güne salâ verir minareler
Eller kana susamış
Ellerin gözü kanlı
Eller düşman
Eller hayın
Ve sen bıçaksın
Ellerin elinde
Böğrümde
Susadım
Su ver

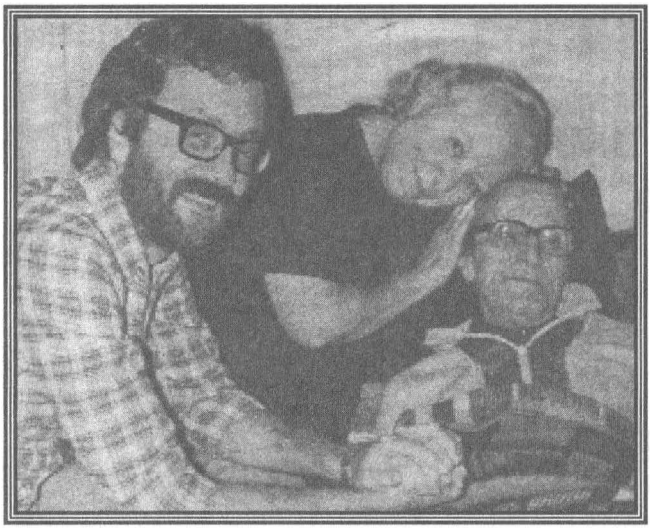
Anam oy garibim
Boncuk gözlüm
Atamın avradı
Memelerinden südemdim, helâl.
Südünün rengi ak, bak
Uzanmışım şimdi
Al kanlara bulanık
Adı batsın seni bıçak edenin
Düşüp ölmüşüm
Sırtımda bıçak
Tırnaklarım yere bir türkü kazımış
Ölmeden önce
Anam oy garibim
Şişmanım, köftem benim
Boncuk gözlüm, mavilim
Sen bıçak değildin
Kınlası eller bıçak ettiler seni

IV

Çengi çalgı gitmedesin
Hoş gidişler senin olsun anam
Sen de ben gibi yanmadasın
Gidişin, gelişler olsun anam

Beni doğurmuşsun, sultan anam
Mutlak acımışdır canların canı
Bu akşamda akar oldu gözyaşın
Gidişin, gelişler olsun anam

Korkma, üzme canını anam benim
Burnuma değil, ağzımadır içtiğim
Sen gittikten sonra tek bir dileğim
Gidişin, gelişler olsun anam

Cem Karaca, Toto Karaca, Mehmet Karaca

Sen beni sevmesen, ben de cem seni
Arayı soğutma sakın görmesem seni
Anam gibi değil babam gibi seni
Muhtacım, gidişin, gelişler olsun anam

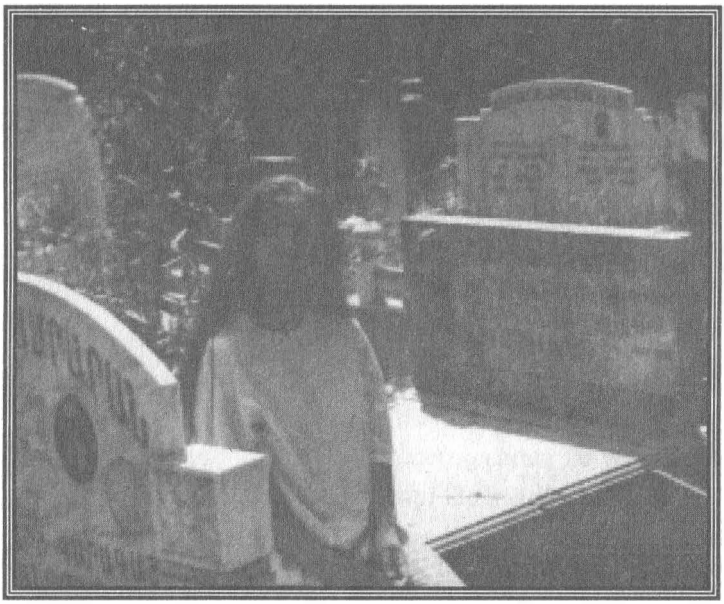
Oraya vardığında geçmişe dönme
Ölenle ölüp de gözyaşı dökme
Vakarla babamı an, başını eğme
Gidişin, gelişler olsun anam

Beklerim avdetini gözüm yoldadır
İki satır güldürmek seni muradımdır
Sanma oğul Karaca ham bir meyvadır
Gidişin, inşallah gelişler olur anam

3 Ekim 1980/Münih

V

Ana nasılsın anam
Canım benim, varken kıymetini bilemediğim
Hoş musun hoşta mısın
Ana nasılsın ana
Bilemedim kıymetini bağışlasana
Taa oralardan, ihtiyacım var kucakla
Rahminde varolan sıcaklıkla...
Anam hoşnut muydun
Soramıyorum sana.
Anam, yani ciğerin, yani ben, yani bedenim
Ruhun her bir yanda gezenim bana
Babamın ektiği bereketli tohumdan
Bari hoş musun bilmiyorum
Düşüme düş ana...
Seni nasıl özledim desem
Ancak sen bilirsin.
Özlemi, sevgiyi öğreten anam
Umarım hoşsundur yukarda...
Allah'ın yolu bir, kim olursan ol,
Yeter ki inan, imanı bil
Bu dünyada kimi Musevi, kimi müselman
Sen İsa'nla Allah'a kavuştun anam...

İlkim Erkan; Mari, Roza, İrma Felekyan'ın mezarı başında

VI

O mezarda
Toprağın altında
Kemiklerden başka
Ne var senden
Oysa yanıbaşımda
Hissetmek istiyorum seni
Ve
Dokunamıyorum
Nerdesin?
Ve canım sana
Şiirler şarkılar
Şarkılar söylemek istiyor
Bulamıyorum seni
Nerdesin?
Ölmem mi lazım
Size kavuşmak için
Ama sen anam benim
Ölmemi istemezsin
Sarhoş ağzımla dualar
Edemem ki sana
Ama karşımda oturup da
Uyuklayaydın be ana
İçimden çok dehşetli
Geliyor ama
Böğrümden vurulmuşum
Yaşamıyorum ana...

10 kasım 1966
Perşembe
19:41

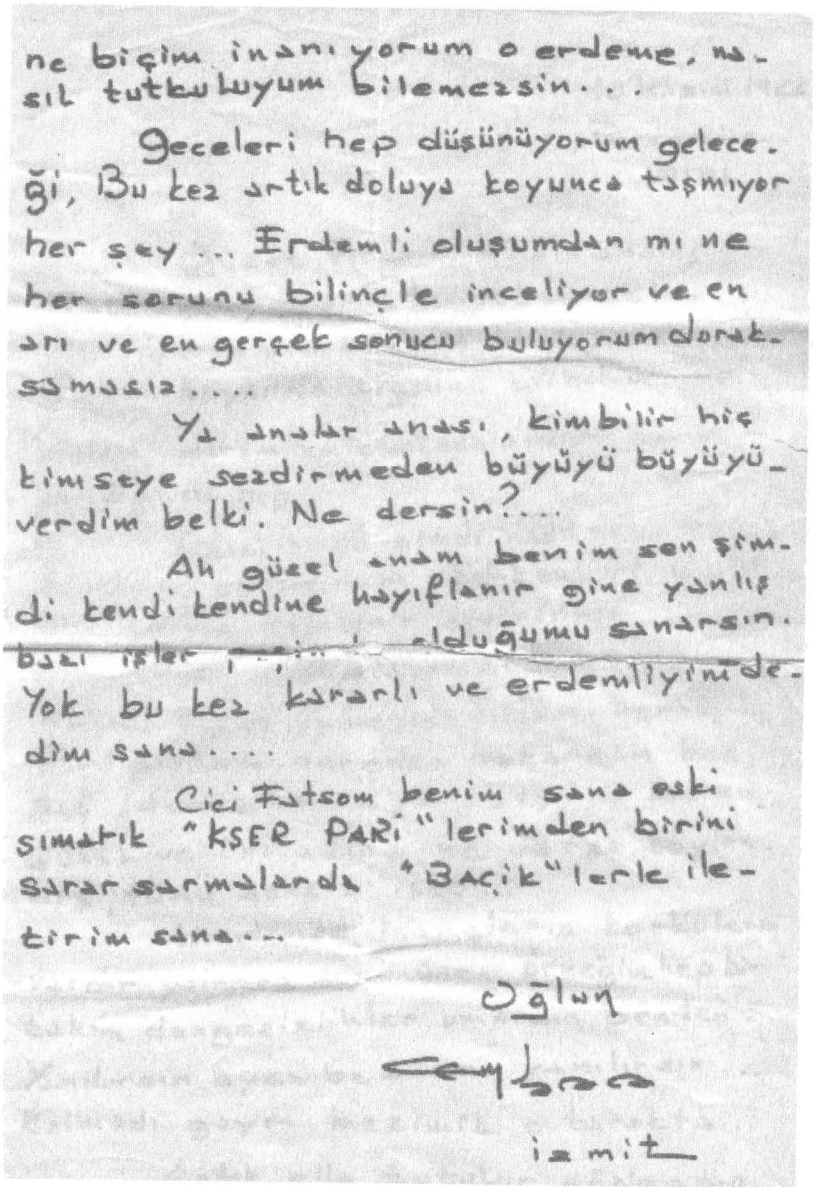
Güzel Fatsom. Kadın anam,
Tatlı anam, öperim tombul yanakların, öperim yumuk ellerin bir doymaz...
Başımı koyarda göğsüne kalkalı veririm.
ANAM derim en umutsuz anımda, canım yandığında hep...

Güzel anam şimdi nasıl seviniyorsun kendince bu satırları okurken, OĞLUM GELİYORUM dersin, esiulenir, seviniyorsun.

Sen başkasın be anam, herkesten. Makûlü başka, yüce, ulu filânsın herhâl... Pırıl pırılsın nereden bakarsan bak; Saf, duru, temiz, arı, iyi... Zaten GÜZEL ve İYİ adına ne varsa söylenmiş, tümü sensin işte...

Kendince inançların korkuların vardır yılmaz seni üzen, örneğin hep bir takım dengesizlikler umarsın benden. Yanılırsın oysa be anam, yanılırsın... Kalmadı gayrı bizimiz o türkte...

Artık elle tutulur gözlegörülür erdemlerimiz var bizim, adı "Mutluluk".. Babamda dediğim gibi

ne biçim inanıyorum o erdeme, nasıl tutkuluyum bilemezsin...

Geceleri hep düşünüyorum gelece. ği, Bu kez artık doluya koyunca taşmıyor her şey ... Erdemli oluşumdan mı ne her sorunu bilinçle inceliyor ve en arı ve en gerçek sonucu buluyorum dorak. sömasız....

Ya analar anası, kimbilir hiç kimseye sezdirmeden büyüyü büyüyü_ verdim belki. Ne dersin?....

Ah güzel anam benim sen şimdi kendi kendine hayıflanır gine yanlış bazı işler [illegible] olduğumu sanarsın. Yok bu kez kararlı ve erdemliyimde. dim sana....

Cici Fatsom benim sana eski simatik "KSER PARİ"lerimden birini sarar sarmalarda "BAÇİK"lerle ile. tirim sana...

Oğlun

Cem

İzmit

Cem Karaca'dan, Toto Karaca'ya mektup

Toto Karaca, Cem Karaca

10 Kasım 1966, Perşembe/19:41

Güzel Fatsom. Kadın anam,

Tatlı anam, öperim tombul yanakların, öperim yumuk ellerin bir doymaz... Başımı koyar da göğsüne kalı kalıveririm. Anam derim en umutsuz anımda, canım yandığında hep...

Güzel anam şimdi nasıl sevinirsin kendince bu satırları okurken OĞLUM BENİM dersin, esinlenir, sevinirsin.

Sen başkasın be anam, hem adamakıllı başka, yüce, ulu filansın her hâlde. Pırıl pırılsın nereden bakarsan bak, saf, duru, temiz arı, iyi... Zaten GÜZEL ve iyi adına ne varsa söylenmiş, tümü sensin işte...

Kendince inançların korkuların vardır yalnızca seni üzen, örneğin hep birtakım dengesizlikler umarsın benden. Yanılırsın oysa be ana yanılırsın... Kalmadı gayrı bezimiz o tarakta...

Artık elle tutulur gözle görülür erdemlerimiz var bizim, adı "Mutluluk". Babama da dediğim gibi ne biçim inanıyorum o erdeme, nasıl tutkuluyum bilemezsin...

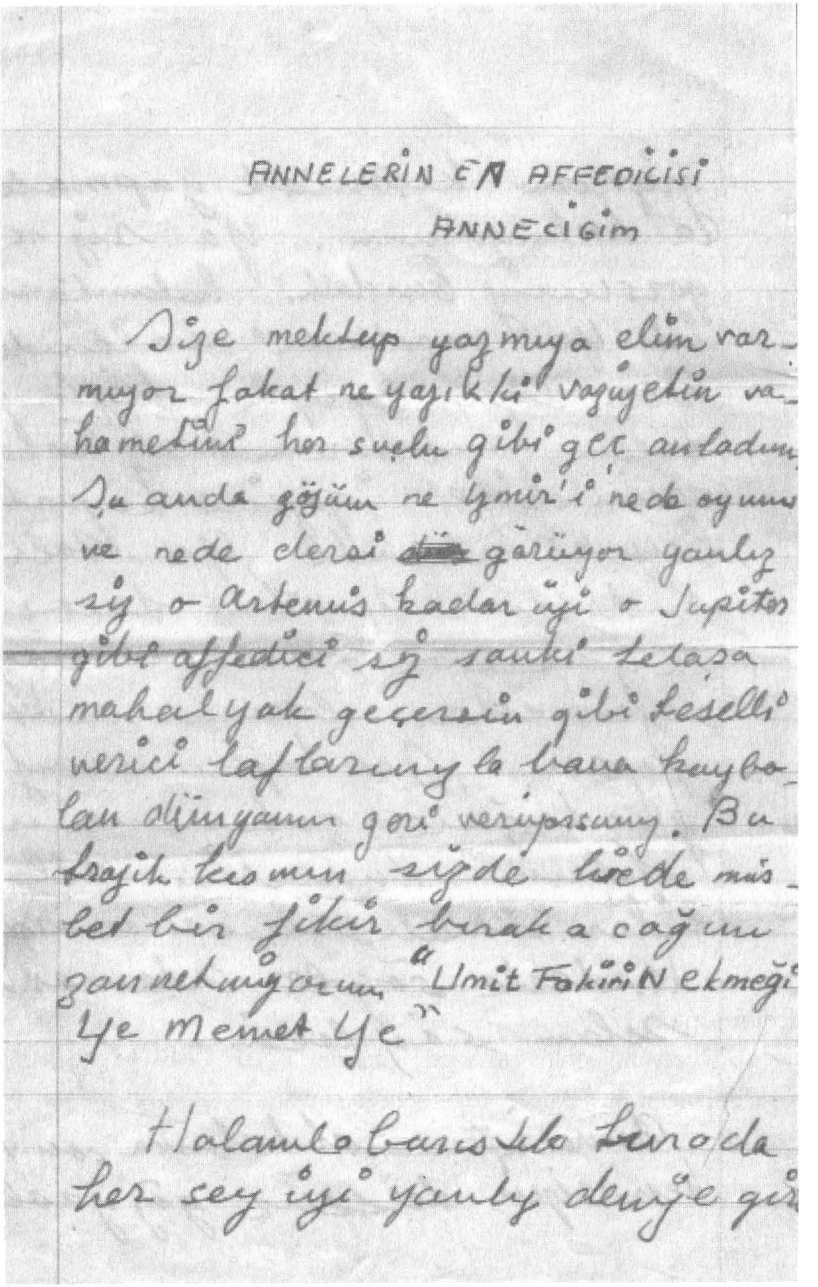
Geceleri hep düşünüyorum geleceği, bu kez artık doluya koyunca taşmıyor her şey... Erdemli oluşumdan mı ne her sorunu bilinçle inceliyor ve en arı ve en gerçek sonucu buluyorum duraksamasız...

Ya analar anası, kimbilir hiç kimseye sezdirmeden büyüyü büyüyüverdim belki, ne dersin?

Ah güzel anam benim, sen şimdi kendi kendine hayıflanır gine yanlış bazı işler peşinde olduğumu sanarsın. Yok bu kez kararlı ve erdemliyim dedim sana...

Cici Fatsom benim sana eski şımarık "KŞER PARİ"lerimden birini sarar sarmalar da "BAÇİK"lerle iletirim sana...

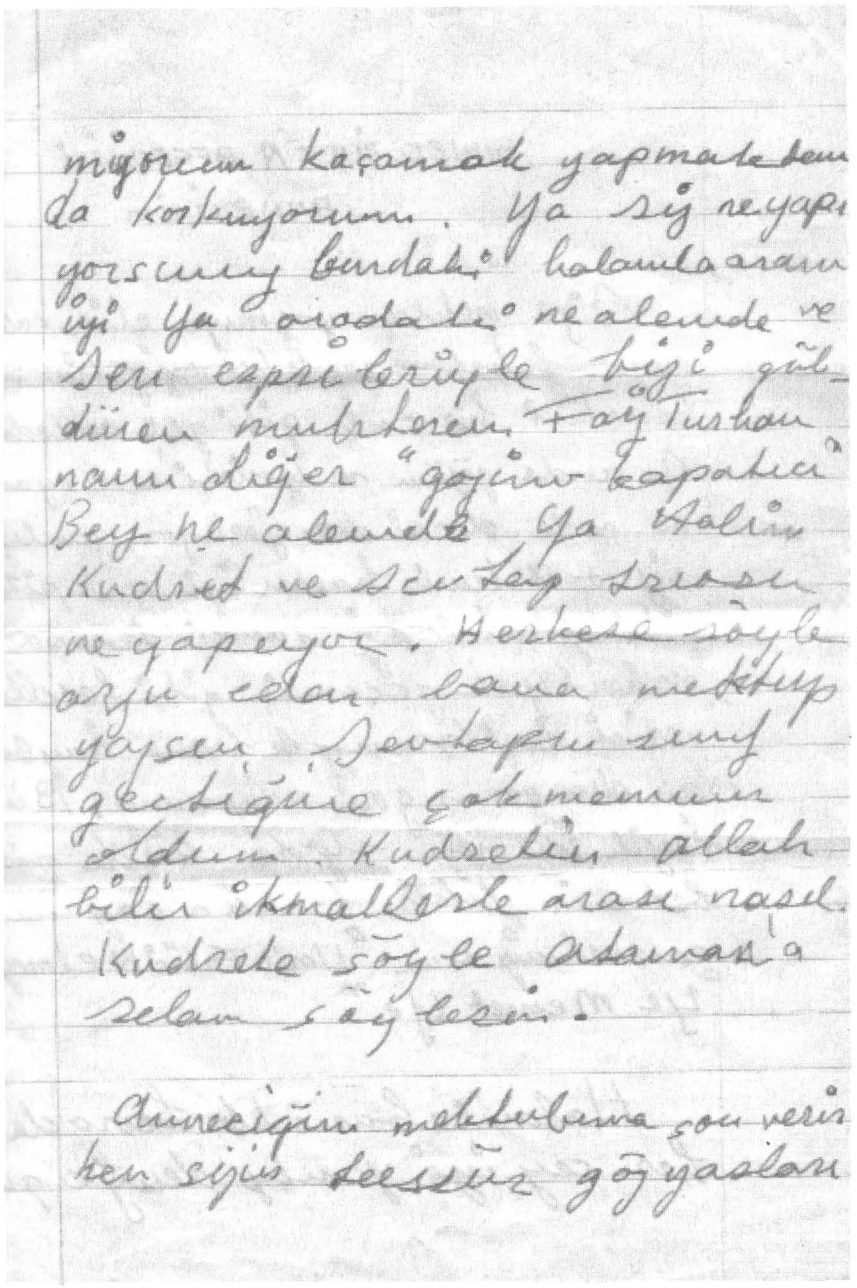
Oğlun
Cem KARACA
İZMİT

ANNELERİN EN AFFEDİCİSİ
ANNECİĞİM

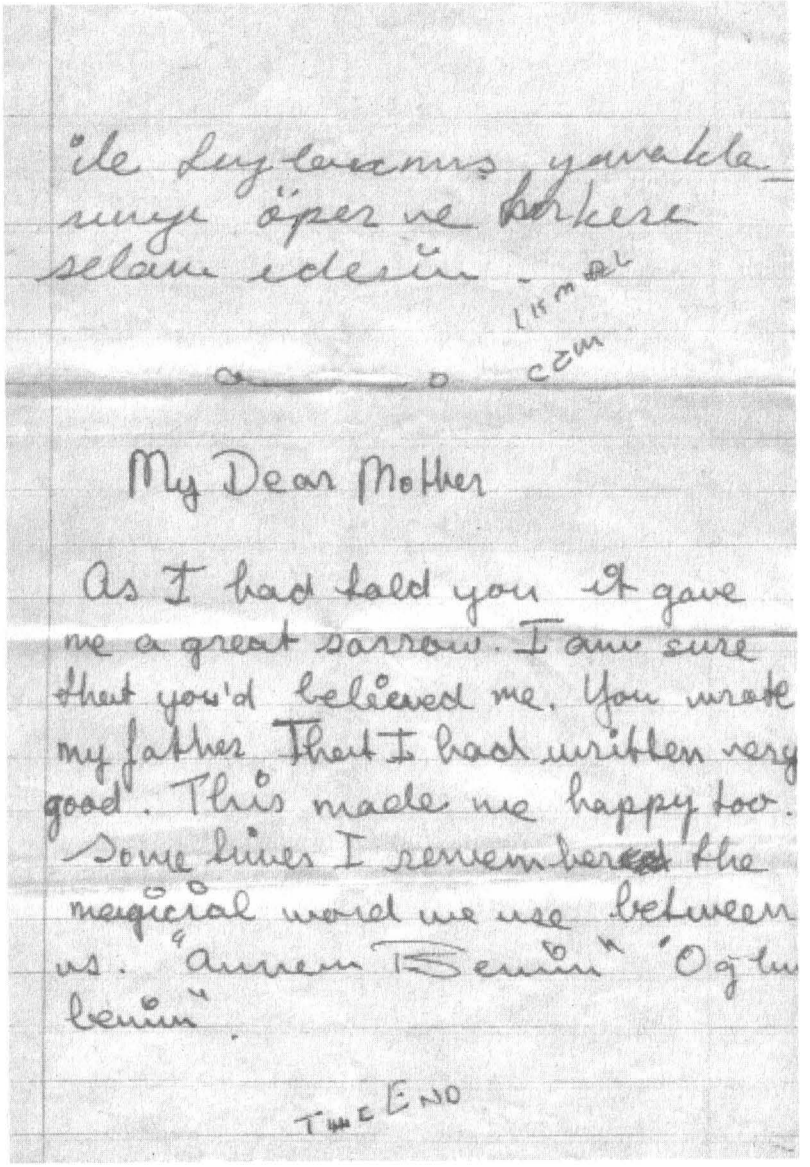
Size mektup yazmaya elim varmıyor fakat ne yazık ki vazgeçtin vahametini her suçlu gibi geç anladın. Şu anda gözüm ne İzmir'i ne de oyunu ve nede dersi ~~[illegible]~~ görüyor yanlız sen o Artemis kadar iyi o Jupiter gibi affedici sen sanki teteşa mahallyak geçesin gibi teselli verici laflarınla bana kaybolan dünyanın geri veriyorsun. Bu kısacık kesimin sende bende müsbet bir fikir bırakacağını zannetmiyorum "Umit Fakirin ekmeği Ye Memet Ye"

Halamla barıştık Levrada her şey iyi yanlış demişe gö

müşterim kaçamak yapmadan da konuşuyorum. Ya siz neyapıyorsunuz burdaki halamla aranızı iyi? Ya arkadaki ne alemde ve Sen espriciliğiyle bizi güldüren muhterem Fatih Turhan nam diğer "gayın kapatıcı" Bey ne alemde? Ya Halim Kudret ve Sevtap Erdem ne yapıyor. Herkese söyle ayrı ayrı sana mektup yazsın. Sevtap'ın sınıf geçtiğine çok memnun oldum. Kudretin allah belası ikmallerle arası nasıl. Kudrete söyle Adanaya selam söylesin.

Annecğim mektubuma cevap verirken sizin resminiz gönyasalar

ile Leyleklerimiz yuvalarına
geliyor öper ve herkese
selam ederiz.

Cem

My Dear Mother

As I had told you it gave
me a great sorrow. I am sure
that you'd believed me. You wrote
my father That I had written very
good. This made me happy too.
Some times I remember the
magical word we use between
us. "Annem Benim" "Oğlu
benim".

THE END

Cem Karaca'dan, Toto Karaca'ya mektup

Annelerin En Affedicisi Anneciğim

Size mektup yazmaya elim varmıyor fakat ne yazık ki vaziyetin vahametini her suçlu gibi geç anladım. Şu anda gözüm ne İzmir'i ne de oyunu ve ne de dersi görüyor yalnız siz o Artemis kadar iyi o Jüpiter gibi affedici siz sanki telaşa mahâl yok, geçersin gibi teselli verici laflarınızla bana kaybolan dünyamı geri veriyorsunuz. Bu trajik kısmın sizde hiç de müsbet bir fikir bırakacağını zannetmiyorum. "Ümit fakirin ekmeği ye Memet ye."

Halamla barıştık da, burada her şey iyi yalnız denize giremiyorum, kaçamak yapmaktan da korkuyorum. Ya siz ne yapıyorsunuz burdaki halamla aram iyi ya oradaki ne âlemde ve sen esprileriyle bizi güldüren muhterem Faiz Turhan nâm-ı diğer "gazino kapatıcı" bey ne âlemde ya Salim Kudret ve Sevtap ne yapıyor. Herkese söyle arzu eden bana mektup yazsın. Sevtap'ın sınıf geçtiğine çok memnun oldum. Kudret'in Allah bilir ikmallerle arası nasıl. Kudret'e söyle Ataman'a selâm söylesin.

Anneciğim mektubuma son verirken sizin teessür gözyaşları ile ıslanmış yanaklarınızı öper ve herkese selâm ederim.

İKMAL
CEM

My Dear Mother

As I had told you it gave me a great sorrow. I am sure that you'd believed me. You wrote my father that I had written very good. This made me happy too. Sometimes I remember the magical word we use between us. "Annem benim" "Oğlum benim."

The End

VII

Artık ıslak ve mahzun değil yağmurlar
Baharın eli kulağındadır
Allahım sana binlerce şükür ki, âşığım
Yüreğim aşkın tam tavındadır
Hiç kimseler ırgalayamaz beni gayri
Zil zurnayım, körkütüğüm, âşığım
Kapım Mevlana kapısı bu gece
Deccal gelse razıyım.

Sana İlk Şiirim

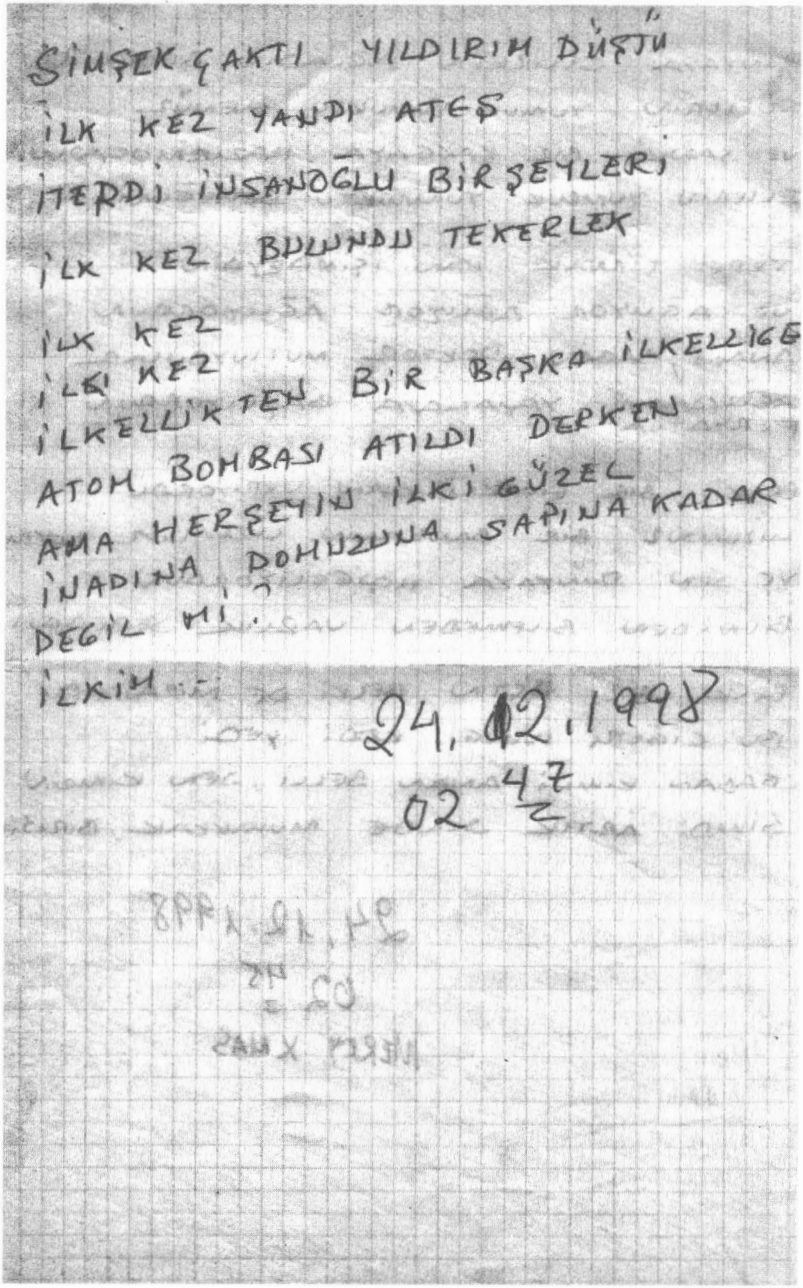
Okyanus gözlüm
Nice mercan gördüm senin dibinde
Ve nice sabah
Gece ayrı güzeldin
Gündüz bir başka
Seni sevdim en yıkılmışlığımda, zira
Okyanus gözlüm
Bazen kırılgandın
Bazen alıngan
Bazen tatlı, bazen bir yılan
Kulağın yakın gelmezdi
Bazen ağzına
Ama ben seni hep sevdim
Okyanus gözlüm
Kimi mırıl mırıl bir kedi gibi
Kimi kaplan misali olsan da
Dilin el gözünle aldırmamanla
Ben gine seni sevdim
Okyanus gözlüm
N'apim işim bu.

Bilmiyorum tarihi

İlkin İlk İlkliği

Sen seni tam çözdüm dediğin anda
Ve hiç mi hiç beklemezken
İnadına geride bıraktım
Artık yok derken
Ne varsa ilk adına...
İrkilirsin birdenbire
Ve dersin ilk defa
Çapraz bir ateşe düşersin
Ölüm müdür dersin
Yokoluş mudur kurtuluş
Bir şark dünyasıdır haremi
Ve sen Cumhuriyetçi
Ve sen laik vesaire vesaire
İrkilirsin birdenbire
Ve yaşarsın sen seni sana rağmen
İlk defa
Böylesi bir ilk yaşadığına
Hem kızarak
Hem şaşarak
Ve lâkin ilkin irkilerek dedik ya
Her ilkte olduğu gibi
Kendine yaşadığın ilke bakarak
Ve tüm ilkelerine rağmen.

CEM KARACA

ŞİMŞEK ÇAKTI YILDIRIM DÜŞTÜ
İLK KEZ YANDI ATEŞ
İTERDİ İNSANOĞLU BİR ŞEYLERİ
İLK KEZ BULUNDU TEKERLEK

İLK KEZ
İLK KEZ
İLKELLİKTEN BİR BAŞKA İLKELLİĞE
ATOM BOMBASI ATILDI DERKEN
AMA HERŞEYİN İLKİ GÜZEL
İNADINA DOMUZUNA SAPINA KADAR
DEĞİL Mİ.
İLKİM...

24.12.1998
02 47

VIII

Şimşek çaktı yıldırım düştü
İlk kez yandı ateş
İterdi insanoğlu birşeyleri
İlk kez bulundu tekerlek
İlk kez
İlk kez
İlkellikten bir başka ilkelliğe
Atom bombası atıldı derken
Ama herşeyin ilki güzel
İnadına domuzuna sapına kadar
Değil mi?
İlkim...

IX

Gönül şişesidir hesap sorulmaz
Saatleri sabahta vur, vura vura gelsin
Uyku gözlerime uğramıyor ki
Gel de biraz dey, hesap sorulmaz
Karaca'dır bu hesap sorulmaz
Kul Karacam acizim aşkın elinde
Çıkaramadım sözü dilimde
Can canı ister has döşek üzre
Yarabbi nasib et o yâri bana
Hüsranın alayım ben hüsran sana
Yeter ki İlkim ol bir de Karaca
Gel Karacam, ahu gözlüm, gel hele bana

X

Hüzün göbek adın senin
Ve ben senden yana mahzunum
Tutuklu âdeta tüm gövdem bedenim
Ben seni sevmekle malûlüm

İsyanım sabaha karşı
Netsem neylesem boş
Vurdun kırdın yaktın beni
Söz boş kelâm boş saz boş

Karacam bükme boynunu
Saran bulunur koynunu
İlle de derdin soyunu
Soyan bilir senin koynunu

XI

Yapayalnızım
Yapayalnızsın
Yapayalnız zaten herkes
Peki niye? deme..
Değil mi ki suretiyiz
Dünyada tanrının
Tanrı da yalnız
Ben de
Sen de
Yalnız doğarken
İki canız
Kendimiz ve anamız
Varsa eğer ikimiz üçümüz altımız
Ölürken yalnız bırakır anamız
Peki niye? deme..
Değil mi suretiyiz
Dünyada tanrının
Tanrı da yalnız
Ben de
Sen de

XII

Isırıyor dakikalar saatleri
Bir hınzır sıçan gibi
Ve bir ömür akıyor
Bir nehir gibi
Bir daha tekrar yuğunamam ki
Bir yeşil mi bir mavi mi
Ama mutlaka yerli
Münbit bir ova
Bir vaha sanki
Lâkin vuruyor dakikalar
Geç ulaşılmış ve fakat
Kaçınılmaz finali;
Perde!
Biraz daha bekle...

XIII

Ayak sesleri...
Saatleri kovalarken üstelik
Ve korkaktık
Niye?
Sormak, sorgulamak
Saatler saatleri
Kovalarken üstelik
Ve bir ohh!
Demenin yasak olduğu evren mi
Al! O....
Kimin olursa olsun...

XIV

Bir ana bir kız
İkisi de yapayalnız
Ve çok...
Gecelerin uzunluğu
Kime yarar
Kim sorar
Kim sarar
Yalnızın yanlış yapayalnızlığını
Bir ana bir kız
İkisi de çok
İkisi de yapayalnız
Ve bir yurttaşlık bilgisi kitabı yazar
Bu saçma sapan
Yalnızlığı..,
Bir ana bir kız
Onlar da yalnız
Ben de yalnız...

XV

Mart kapıya "tık tık" etti
Mars'ın eli kulağındadır
Ben Koç burcuyum bre broy
Boynuzumu biliyorum, hiç bakmam vururum

Su yürür mevsimidir
Ağaçtır çiçeğe durur
Ne bakıyorsun suratıma bön bön
Ben Koç burcuyum odun muyum?

Boş mu durur şu yorgun yürek
Kendi kendine rağmen tepinerek
Çüş be, sen kimsin montafon felek
Koç burcu bu
Mars elvermiş, hiç boş durur mu?

CANIM OĞLUM
UYUYAMIYORUM
HOŞGELDİN

XVI

Bir krallık değil
Bir baronluk bile değildi
Kapımdan girince karşılaştığın
Ama bir evdi, denizi görür
Ne bir krallıktı, ne bir dükalık
Baronluk bile değil
Ama ne senindi ne benim... o bizim.

29.11.98

SEN UYU....
BENİM UYKUM;
BAŞKA BİR DALGA
BOYUTUNDA...

BİR DAHA....
SEN UYU..
İYİ GÜZEL VE
DERİN
UYU...

XVII

Saat 06.15

Uyumuşsundur
Kirpiklerin mahzun
Ve gövdende münasebetsiz bir kaşıntı
İnan
Şu an
Sana dokunmak istedim

Kimbilir belki benden yana dönmüş de uyuyorsundur
Kimbilir belki rüyalarında olağanüstü huzursuzsundur
Dokunmak istersin değmek istersin birine
Hisset ne olur dokunuyorum sana şiirimle

Sen kınalım değil kaderimsin benim
Ve ille de bunu anladığın noktada senin
Âdeta ant içmişim âdeta yeminim
Sen beni boş ver
Ben olmasam bile benimsin

XVIII

Ne ayı ne günü belli sadece geçerli

Sana dokunuyorum sen bihabersin
Ama duyuyorum seni uykunun derinliğindesin
İçim ürperiyor, içini bilmeksizin
N'örim?
Uzaklarda ıslıkla çalınan bir şarkı mı türkü mü?
Ancak içime akıyor ağır ağır
Sevinci istemeyerek takınmış bu gece
Bir gelin gibi hâlin, gelinliğin
N'örim?
Bilmem, biliyor musun
Bu bizzat ve bizatihi sana
Yani gönlümün yarısına yazdığım
İlk dökülen satırlar...
Bugün ancak Mart'ın zartı
Ve saat kaç, bilmiyorum
Senden koynumda gelen ses
Başka olmamalı mı?
Bana rağmen
Bana karşı sen
Har hur har
Hor hor hor

XIX

Bilemez ki nahoş olan
Derd-i zevk de derûnumuzu
Herifinden kim anlar ki
Şevk ile sevişmemizi

Atarlar seng-i târizi
Dıraht-ı meyvedâr üste
Otururlar tavuk gibi
Yumurtalar üstüste

Bizi koparacaklar biliyorum
Bir erkek hayvan gibi seziyorum
Direniyorum direniyorum direniyorum
Nahoş pusular var bilemiyorum

Bir fukara Cem'im işte
Cem'im Cem'den içeri bre
Taşra durma sen de gel içeri
Cem'de buluşalım Cem olalım gel gayri

Kafiye tutmazsa umurumda sanırsın
Ne sen melek ne ben melek Allah'tan korkarsın
Yanılırsın yanarsın bir hoşa kanarsın
O hoş adem benim, sen benimle yanarsın

İLKİM HANIMCIM,
BEN RICHARD'LA
BALIĞA ÇIKIYORUM
AMA I ♡ YOU
DA TABİİ... HEMDE FOREVER

Parkköy-İstanbul

Sana

Biraz balık etini aşsan bile
Hâlâ oltayla yakalanmış çupra gibisin
İllâ ve lâkin medusa gibisin
Etime değdiğinde yakan beni
İllâ ve lâkin sevdiğimsin
Medusam sevdiğim neyleyim
Yak beni yandır beni
Hazırım
Yok ille de hayır dersen
Ben kendi kendimi yakarım

XX

Canım benim
Gideceksin
Ana yuvan baba yuvan
Nasıl hayır diyebilirim
Ancak ben gitmeni istemiyorum
Ama gideceğini bal gibi biliyorum
Ben gönlümün teknesini
Durgun bir liman dinginliğinde
Demir atmış sanıyordum
Bu gel-git'e med-cezir'e
Ayarlanmamış bir şekilde
Seni kıyı sanıp
Acaba erken bir mayna demişim
Düşünüyorum demek ki varım
Ve var olduğum için
Seni seviyorum...

BEKLE
BENİ

XXI

Canım benim, bidanem
Sen gidiyorsun
Gitmek zorundasın
Ve ben bunu biliyorum
Ve yalnız bilmek istediğim şu
Metin ol taş gibi
Gerekirse ağla yaş gibi
Lâkin burada bir Cem var Bakırköy'de
Onu hiç ama hiç unutma...

XXII

Dünyaya gelirken ağladın bebeğim
Gözlerin yumuk yumuktu henüz
Ve sanki bir kavgaya hazırmışcasına
Ellerin yumruk yumruktu bebeğim

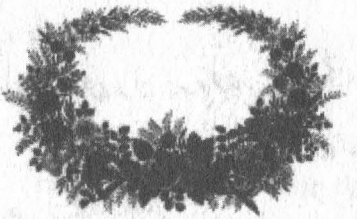
Tepe tırnak kan içindeydin
Ve ağlıyor ağlıyor ağlıyordun
Anan baban doktor mutluydular
Feryatla yaşamaya başlıyordun

Belki bir emekli can veriyordu
Lüzumsuz bir bankanın lüzumsuz kuyruğunda
Ve sen dünyaya hoşgeliyordun
Bilmeden bilemeden varlık sebebini

Belki bir hiçtin belki de mirasyedi
Bu ciğeri hangi kedi yedi
Baban kimdi anan belli sen kimsin
Şimdi artık sen de muhakkak birisin

24.12.1998
02.45
Merry Xmas

09.11.198[illegible]

KASIM KASIM KASILMA
KASIMI BULDUK DİYE
EKİN EKİN GEL HELE
EKİMİ BIÇTIK DİYE

YEŞİL GİYME GÖZÜNE
İLLE DE BAK GÖZÜNE
KOPUP GİTME GÖZÜMDEN
GÖZÜNDE YEŞİL DİYE

BEN GECELEYİN SENCİLEYİN
DURMUŞUM KAPINA FARKIN DA MEN
SANA YAZILDIM DİYE
BEN İŞTE BENCİLEYİN
GÖLÜMÜ TEŞERİ Dİ GEL
YEŞİL YEŞİL DİYE

XXIII

Kasım kasım kasılma
Kasım'ı bulduk diye
Ekin ekin gel hele
Ekim'i biçtik diye

Yeşil giyme gözüne
İlle de bak gözüme
Kopup gitme gözümden
Gözün de yeşil diye

Ben geceleyin sencileyin
Durmuşum kapına farkında mısın
Sana yazıldım diye
Ben işte bencileyin
Çölümü yeşert, di gel
Yeşil yeşil diye

Güneş Doğmuştur

29.11.1998

Saatler dakikaları
Vurmuşlar da sırtına
Yıllara doğru koşuyorlardı
Ömür dediğimizi eksilterek
İnce ince eksiliyorduk
eksiliyordum
eksiliyordun
Ve sen uyuyordun...

Sana seni
Sana beni
Sana bizi anlatıyordum
Ve çıkarmıştım gözlüklerimi
Göremiyordum
Ve sen uyuyordun
Ehh
İyi uykular be bidanem.

C E M K A R A C A

XXIV

Dur! Meneviş gözlüm dur
İşvelenme, işvelenme dur
Aynaya sor aynaya sor kendini
Ayna da mı bende mi gözüm gözün gözünde ki
Hep o aynı sıcak merhaba
Eksilmesin alaturka gözlerinden
Ve bir sabah ezanı gibi aka koysun
Gözlerin gözlerime taa
Ama taaa derinden

06.11.1998

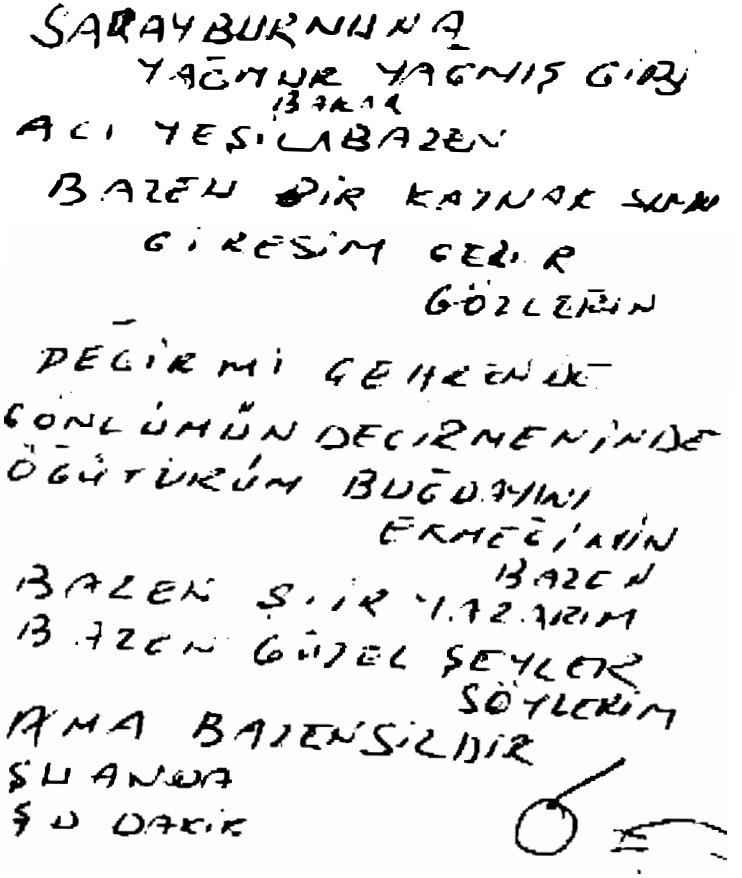
Zaman-Bugün ve Her Zaman

Bu akşam gine bir konser
Bağır oğlum Cem
İşin ne?
Evde ekmek bekleyenin var
Kaldı ki sana sarılan bu kollar
Acımadan geçip giden yıllar kadar varacak mı?
Yoksa alkış bravo
Kendi kendinedir
Gerisi en canım dediğin
En büyük yalanı söyler
Uğruna şiir yazdığın gözler
Ki derin uykudalar...

C E M K A R A C A

Zaman-Boka Çeyrek Var

Seninleydim o ilk Başkentte
Yalnız değildik
Emir Sultan
Murat-ı Hüdâvendigâr
Ve hatta mağrur, lâkin
Metruk Zeki Müren
Eşşek sudan gelinceye yorgundum
Yol boyu dizinin sıcağında uyudum
Ve şarkılar söyledim
Gece boyunca...
Sırtımda Atatürk resmi
Asena gibi uludum
Ve lâkin sığmıyordu
Soluğum ağzıma
Sahne de olsun dedim
Arz-ı vedam hayatta
Beri yandan ekmek parası
Yaşam kavgası
Sana gelmeye geldim
Allah rahatlık versin
Sen uyudun

SARAYBURNUNA
YAĞMUR YAĞMIŞ GİBİ
BANA
ACI YEŞİLBAZEN
BAZEN BİR KAYNAK SUYU
GİRESİM GELİR
GÖZLERİN
DEĞİRMİ GEMİRENİ
GÖNLÜMÜN DEĞİRMENİNİDE
ÖĞÜTÜRÜM BUĞDAYINI
ERMEĞİNİN
BAZEN
BAZEN ŞİİR YAZARIM
BAZEN GÜZEL ŞEYLER
SÖYLERİM
AMA BAZENSİZDİR
ŞU ANDA
ŞU DAKİK

XXV

Sarayburnu'na
Yağmur yağmış gibi bakar
Acı yeşil bazen
Bazen bir kaynak suyu
Giresim gelir, gözlerin
Değirmi çehrende
Gönlümün değirmeninde
Öğütürüm buğdayını
Ekmeğimin bazen
Bazen şiir yazarım
Bazen güzel şeyler söylerim
Ama bazensizdir
Şu anda
Şu dakika

	İLKİM	CEM
	40	—
	50	—
	—	27
	—	32
	—	65
	52	—
	56	—
	87	—
9	92	—
10	—	90
11	—	100
1	44	—
2	—	29
3	51	—
4	61	—
5	65	—
6	72	—
7	72	—
8	—	31
9	472	—
10	—	37
11		

XXVI

Güneş ki severdim
Doğuyor gine
Ve hep ve hep ve hep
Lâkin gitmek gerek
Bıçağı bilir misin?

Ümit etmek işimiz
Allah eksik etmesin
Ve hep ve hep ve hep
Gırtlağında bir gıcık
Öksürmeyi bilir misin

Hastir ulan güneş
Bugün doğmasan n'olurdu?
Bir kutup gecesini
Isıtamaz mıyız sandın?

İLLE DE HEP
BÖYLE DE TÜRKÜAZ OLMAZ Kİ
AL YERDE
KARA YERDE
SARI YERDE
HEP HASADA ÇEYREK KALA
OLMAZ Kİ
GÖĞÜNÜNÜN YAĞINI YEDİĞİM.
VE AĞLAMAIC
İNADINA
İNADINA
İNADINA
UYMAZ Kİ
KAOİ OLSUN BE,
GÖZYAŞINI BAL EDİP DE
YİYEMİM..

22.11.98
06 25
2

XXVII

İlle de hep
Böyle de turkuaz olmaz ki
Al nerde
Kara nerde
Sarı nerde
Hep hasada çeyrek kala
Olmaz ki
Gözünün yağını yediğim
Ve ağlamak
İnadına
İnadına
İnadına
Uymaz ki
Hadi olsun be
Gözyaşını bal edip de
Yiyeyim

29.11.98
06.25

XXVIII

Döşüme gel koy başını
Düşünü bana aç bana
Sahipsiz bir sokaktayım it gibiyim
Açlığım sadece sana

Belki bir çöp torbasıyım
Ve sen muhteşem bir ziyafetten gelen
Miden kazınırmışcasına
Ha sen ha ben bir it
Dalsana bana

Bir it gibi sadık olmak
Ve kedi kadar uysal
Isınmak ikisi gibi ortak

GÜZEL ŞEY
HAZIM BERİN

BİR SABAH KALKTIĞINDA
YANIZIN, BUNU BULMANI
İSTİYORUM. VE DÜŞÜNMEDEN
KİMBİLİR KİM BİLEBİLİR
DEĞİL Mİ?

CEM DİYE BİL

XXIX

Hadi şiir yazalım
Şiirde dans edelim ve rahatlayalım
İncedir koyan ve incedir koyulan
Hadi şiirde dan sedelim
Yanak yanağa dudak dudağa
Beden bedene değelim
Hadi gel güzelim şiirde dans edelim
Şimdi işte demdir bu
El eleyiz kol kola canım
Bir keskin viski isterken
Servistedir coca cola
Canım benim canımın taa içi benim
İçinin içini aç ki bana
Diyebileyim merhaba
Gözlerin merhaba bedenin merhaba
Sen, tepeden tırnağa merhaba

XXX

Ben olsam dağda kekik
Sen de kınalı keklik
Acı gelsem ben sana
Yesin beni meleş bir kuzu

Sana ok atmam keklik
Kıyamam kıyamam kıyamam ki
Uzanırım yaprak yaprak
Sen kınalı kekliksin yiyemezsin ki

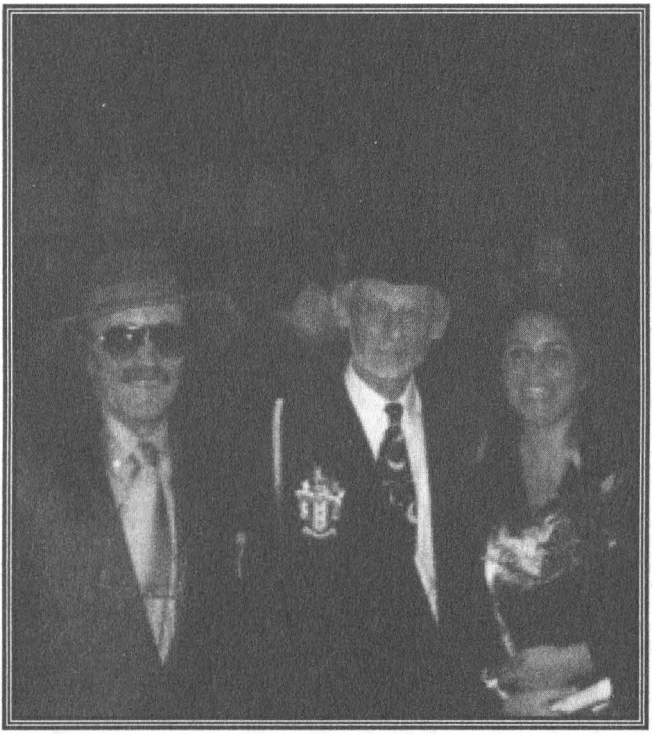
SENİ KOKLAMAYACAK KADAR
AZ,
HİÇ DOKUNMAYACAK KADAR
ÇOK
SEVİYORUM.

02.02.99
03 31
2

XXXI

Görüyorum gözlerinden düşeni
Suratın yıkık, ağlıyorsun galiba
Gözyaşların süzülüyor ıslak elbette
Açıyorum avuçlarımı gözyaşlarına
Kızgın bir taş düşüyor avuç içlerime
Alıp basıyorum o taşı yüreğime
Yüreğimin alazında o taşlar soğuyor
Gözlerine bakıyorum okyanus gibi
İyi ama ben okyanusta yüzemem ki
Öyle seslere basıyorsun ki perdesiz bir sazda
Duyup hissediyorum ama söyleyemiyorum ki
Çaresiz bir kızgın taş düşüyor avuç içlerime
Alıp basıyorum o taşı yüreğime
Yüreğimin alazında o taş bile soğuyor
Sabahlarım zordur benim bilirim
Yüreğim, son kullanma tarihi geçmiş bir konserve gibiyim
Seni görmemi çok görme turfanda bir sebze gibi sanki
Lâkin yıkma yüzünü ve düşün de öyle söyle sözünü
Kızgın bir taş gibi alıp o yakıcı sözünü
Alıp basıyorum bir kızgın taş gibi yüreğime
Yüreğimin yangınında o taş bile soğuyor

29.04.2001
B.Köy

Cem KARACA, Mike DUNN, Mart Balam Balamir

Diplomasız Şair

Bir kızım var
Adını Balam koymuşlar
Balam derken
Meğer yalan koymuşlar
Balamı bilmeden
Kolay koymuşlar
Balam benim balam
Balamı ben bilirim
Özüm Azeriyem
Balam menimdir
Balam diyen kişi
Acep nerdedir
İşte şah Hatayi meydanı
Meydan bizimdir
Yiğit olan
Kalsın da beru gelsin
Saçının her teline
Nazar boncuğu
Soğuksa hava
Sırtına gocuğu
Her gamzesine ayrı goncayı
Koyan benim
Koyabilmeyen gerisi düşünsün

XXXII

Ömrümün çoğu gitmişti
Kalan az kaldı
Gözlerin bağrıma
Hançer gibi saplandı
Bağrımdan kan akmıyordu
Hem yemin hem billah
Bu nasıl vuruştu
Bu nasıl bıçaktı
Saatler artık saat değil
Sadece dakikaydı
Çoktan yolcu etmiştim elleri
Garlar yabancıydı
Onlar el ben mendil sallarken
Herşey ve hepsi yalandı
Sonra seni gördüm, çekindim az biraz
Aslında kendim kendimden bezmiş
Ve yılgın bir kaçaktım
Her düşen takvim yaprağında
Herkes biraz eskir ya
Bir genç durmaya çalışan
Teklese de yürektir ya
Ama demeyelim artık bize yeter
Bir soğan bir ekmektir
Altmışa çeyrek kalmışım ben
Hakkım biraz da zevktir

XXXIII

Elim sağıma attım
Elim boş geldi
Döndüm sonra soluma
Solum boş geldi
Bir yâr aradım kendi kendime
Kendim kendime bomboş geldim
Neyleyim adım Karaca
Dünya hırt be güzelim
Anam babam yok
Amca dayı teyze hala
Hiçbirisi yok
Yapıştım eteğine dedenin ben
Onunla kendim kendime geldim.

XXXIV

Askerde gün beklersin
Tezkeredir gelmez..
Mahpus da gün beklersin
Tahliyedir gelmez..
Sevdalanırsın it gibi
Körkütük..
Dersin ki dursun zaman
Değme sakın
Geçmesin
Su gibi tutamazsın..
Akar da geçer zaman!..

XXXV

Işık arkandan geliyor
Yüzün, göremiyorum
Elimi uzatıp
Kalbini de tutamam
Eller kendi beyninde
Şeytan dansı kurmuşlar
Onlar seni görüyor
Ben zaten körüm
Beynimde kabızlık var

XXXVI

Şu kısacık an içine
Köfte ve piyaz katmak istedim
Seni bekledim
Sen Çemberlitaş'tan gelecektin
Ben taş kesildim
..... atıftır...
Çember çember
Dönen taşı ben idim
Her çemberde vardığım sen idin
Bidanem, işim show-business
Ama gerçek işim
Her çemberde sen idin...

Kendi kaleminden Cem Karaca

Gitarım ve Sen

Kalçası senden kalın
Boynu senden uzun
gitarımın
Ve ne değersem
O ses çıkar
Belki yanlıştır
utanırım
Belki doğrudur
sevinirim ikinizden
Birinize vurulurum
Öbürüne vururum
İkinizin de akordu bozulur
Ben düzeltirim
Her ikinize karşı
Sanık!
Ayağa kalk!
Yani bendeniz
Yani yanık.

XXXVII

Genelde geceleri dalar insan
Kurar kızar öfkelenir
Hele bir de yalnızsa
Eli telefona giden
Ancak bu gece
Ne sen varsın ne telefon
Kurdum kızgınım öfkeliyim
Ne sen varsın ne telefon

XXXVIII

Evimizde çektin gittin
Sanki gurbet ele gider gibi
Açta bak sözlüğünü
İnsaf izan yazmaz gibi

O kadar kolaydır ki gitmek
Elinin tersiyle itmek
Zor olan bilirsin sevmek
Sanki sırattan geçer gibi

Karacam kararıp gam yeme
Hor görür dur yadırgama
Aslında senden yakındır sana
Yazma böyle bilmez gibi

XXXIX

Yaşı 40'lardaydı
Bense 60'a çeyrek kala
Bir saat çalıyordu uzakta duydum
Beni çağıra çağıra

XXXX

Uzanmışım öylece
Varsay ki ölmeye yatmışım
Yaşım çoktan gelmiş altmışa
İşi işten kaçırmışım

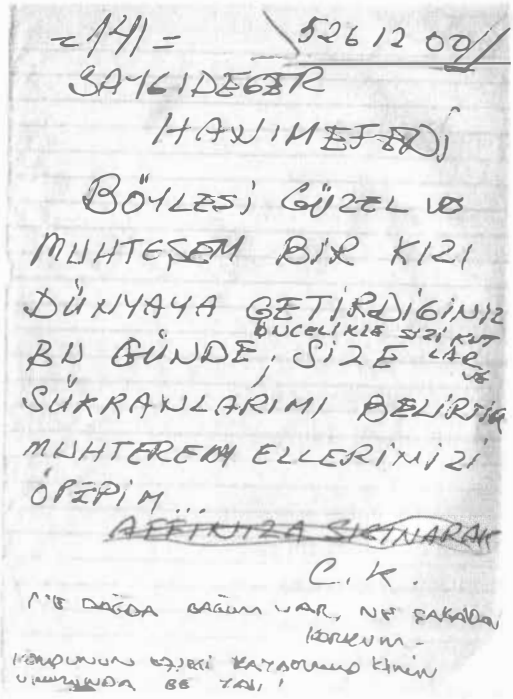
Şol yaşımda gönül düşmüş
Bir güzele on beş yaş genç
Amerika kıtası gibiyim sanki
Kuzeyim işler, ortam üşengeç

Güneyime pabuç almış sevdiğim
Aklı sıra beni diriltecek mi ne?
Pabuçlar mükemmel ancak
Bu tren benden geçti mi ne?

Ah olaydı olaydı
Bu iş kolay olaydı
Sen on sene evvel
Çıksaydın karşıma
Amerika n'olaydı?

En büyük hünerdir bilir misin?
İnsanın kendi kendisiyle dalga geçmesi
Dedim ya on sene evvel olsaydı
Kalkamazdın yataktan hem vallahi hem billâhi

İşte şimdi anılar
Eşşek gibi anırırlar
Ver ulan on beş yılımı bana
Kalan ömrüm senin olaydı

-141- 526 12 00//

SAYGIDEĞER
HANIMEFENDİ

BÖYLESİ GÜZEL VE
MUHTEŞEM BİR KIZI
DÜNYAYA GETİRDİĞİNİZ
BU GÜNDE, SİZE (ÖZÜRLÜLÜKLE SÖZ'ÜNÜ) VE
ŞÜKRANLARIMI BELİRTİR
MUHTEREM ELLERİNİZİ
ÖPERİM...
~~AFFINIZA SIĞINARAK~~
C. K.

1'E DOĞDA BAĞUM VAR, NE SAKALDA
KÖRKUM -
KOMPOZİSYON ÖZİKİ KAYADOĞUMU KİNİN
UMUMİYETİNDA BE YAŞ!

Nahide Erkan Acemoğlu, Cem Karaca

XXXXI

Kırdım gönül kâsesini
Ben yapıştıramam ki
Basmış gönlüm eşkıyayı
Ben savuşturamam ki

İnceden yağar Karacaoğlan karı
Ben eritemem ki
O kadar günahım var ki, cennette
Ben yer bulamam ki

Bana bu nasibse şayet bilmem
Ben bilemem ki
Zamanı kuran Hazret, çalar saati
Ben kuramam ki

Kul Karacam serkeşim sarhoşum
Ben ayılamam ki
Bu dünyada bir yâr nasib oldu
Ben sarılamam ki

XXXXII

Kır al beni, sar al beni
İhmal etme beni sakın
Her gecenin gündüzü var
Sana benden daha yakın

Öyle yıkma kaşlarını
Dök eteğin taşlarını
Gözündeki yaşlarını
Mezarıma dök de yakın

Kul Karacam sus be artık
Yetmedi mi bu ayrılık
Ben sana sen bana kavruk
Gel üstüme söndür yakın

XXXXIII

Öylece uçarsın farkına var işte meydan
İncecik bir kelebek konar bir dala dolana dolana
Ben bilirim ömrün bir günlük oysa
Yanarım ben...

Sonra yükselirim dağlara bulutlara
Tam dağa çıktım, elederken bulutlara
Bulut geçer gider gökkuşağı bırakmadan
Elim boşta kalır...

Bir de dalarım dalgalara, senin denizinde
Rüzgârın eser dümen tutarım senin yeline
Batırmam teknemi yeter ki es rüzgâr gibi
Yoksa bomboş kalırım...

Denizi bilmeyen bir ırkın çocuğuyum n'edeyim
Hangi bilmediğim suda kayık yüzdüreyim
Dağ benim ova benim kaya benim sığ benim
Ben derinliği nasıl bileyim...

Sevdayı otta bilirim gurbette hasrette
Ocağımı silahımı avradımı
Bağır bağır söyledim üstelik bu türkümü
Ben bu türküyü kime söyledim?

BUGÜN SABAH
BİLDİĞİMİZ SADECE
BİR TELEFON
KONUŞMASI YAPMAM
GEREKİYOR AMA...
SABAH BANA BİR
TOST YAP, HA!
BİRDE ASLA UNUTMA
SEN BERİSİN.
Dİ Mİ?
VE PARA LAZIMSA
CÜZDAN ORDA

XXXXIV

Dün gece âdeta bir bahardı
Çiçeğe durmuştu ağaç, ben sana
Uyandım baktım ki sağ yanım boş, ben yana yana
Bir güzel insanın yaptırdığı sebilden
Suya durdum ben, lâkin gördüm ki
Musluğu çalınmış, su akar boşa
Çektin gittin dedim ya
O sabah ben koşa koşa ardından
İçmek istedim o sudan ben kana kana
Karacam sus gayrı kes kelâmı
Sana haram bu gecenin sabahı
Değil mi ki boş sağ yanının sağı
Yan kendi hâline sen yana yana

XXXXV

Bir ışıktı gözleri
Sanki Alaeddin lambası
Dokundum elim yandı
Cin değil huri çıktı

Gün o günden beri
Sanki prangadayım
Destanlar beni kıskanır
Ben öyle bir sevdadayım

XXXXVI

Gecenin en demlendiği andı
İşte ona rastladım
İçimin gizlisinde bir güneş patladı geceleyin
Vakitli mi vakitsiz mi bilmem ama
Gözünün bebeğinde sanki günahımdan yıkandım

Serhoştum ayıkdım, ayıkken serhoş oldum
Ferhad oldum Mecnun oldum Kerem oldum ben
Bir de döndüm baktım ki kendime
Meğerse ben, ben olmuşum, beni bulmuşum
Kendi ellerimle kurduğum duvarları yıktım ben

XXXXVII

Al demiri sevgilim
Bekler bizi mendireğin taşrası
Kimbilir kaç gelin ağladı bu kıyıda
Kimbilir kaç ana korkma
Dışarda fırtına var
Ama limanda dura dura yosun tuttu teknemin omurgası
Kimbilir kurt da vurmuştur hani
Sana vuruldum vurulalı, unuttum kalafatı
Boşver, en son makinaya baktırdım
Uskur, şaft, mafsal hepsi yerinde
Ulan çorba tabağı Marmara
Sen mi boğacaksın beni
Sevdalım dümendeyken, ben sevdalıyken
Gerçi bilmez o havayı okumayı
Televizyondan bilir doğacak fırtınayı
Ama uydu bana serserim
Ne demişler, "deli deliyi sever, imam ölüyü"
Ama ben gökyüzüne baktım mı
Buluttan çakarım manzarayı
Ya bir sağanaktır püf diye gelir geçer
Ya da bir haraza çıkarır hikmetten
Evrensel hakim her daim çıkar diye yazar kitaplar
Ama sevdalım dümende,
Yırtılsa da yelkenler, sussa da motor
Hikmet hikmetini göster
Bizi bize bağışlayıver

XXXXVIII

Esse de Karadeniz'in yıldızı gibi ana yel
Ben girdim bodoslomadan limana çoktan hey
Bir mendirek gibidir sevdamızın demirlediği yer
Dışarda Kybele'den kalmış yıldız poyraz eser
Ve ben doğru yöne doğru dümen tutmaktan kanamış ellerimi
Öylece eğilip o artık dingin limanda
Ki adı sensin, eğilip usulca ellerimi yıkarım
Âdeta abdest alır gibi
Mendireğin dışında yıldız poyraz, yıldız poyraz
Ve o anda bakarım yüzüne
Açarak, soran çocuk gözlerimi
Deniz bir çöl değil ki
Bırakayım ayak izlerimi
Yıldız poyraz hayır olmaz olamaz der
Benim gibi sevenlerden örenlerin mendireğini
Liman içreyiz gülüm
Dümdüz bir yatak gibi deniz
Dışarda yıldız poyraz, poyraz yıldız
Ölümü öp boşveriniz
Teknem iki kişilik
Sağ yanım boş henüz
Lutfen uzanıveriniz

XXXXIX

Telâşelenme telâş etme maragi olma
Yeterki gül ol bahçemde, ellerde solma
Ölsem bile kurbanım, saçını yolma
Geçip gitse Cem dediğin gam dolma

Gün gelir çıkarız mehtaba elele
Gün gelir gireriz mezara elbette
O güzel ellerini ver hele hele
Şu dünya hergele ahret hoş gele

L

Gözünün gecesine kurban olduğum
İnsaf denen şey yazmaz mı sende
Dilinin hecesine hayran olduğum
İnsaf denen şey yazmaz mı sende

Susuz isen çeşmen olurum
Aç isen aşın
Üşümüşsen yangının olurum
İnsaf denen şey yazmaz mı sende

LI

Nice bin şişenin dibini gördüm
Sen ıraktın seni ıraktan sordum
Bir kara düş gördüm hayra yordum
Sen ellerin idin, bense ellerde

Döndüm geldim meyhaneyi görmeye
O meyhanede seni sormaya
Sen yok isen doldurup da içmeye
Uzaktan gözledim seni ellerde

Ben Karaca fukara ve de çaresiz
Meyi neylemişim yârsız çaresiz
Sevda dükkânımın sonu karesiz
İlle de ararım seni her yerde

LII

Gecelerdir adam eden adamı
Geceler zira sabahı beklerler
Ve her doğan güneşle günün akşamı
İçinde mutlaka sabahı gizler

Bir şeyler gizlidir günün içinde
İçinin taa ama taa gizlisinde
Ansızın ummadık tak diye diye
Gün içinde gizliyi pat diye söyler

İster tasavvuftan ister matematikten
İster Gazali'den ister Sokrates'ten
Cahar atıp şeş oynasan ne fark eder
İki çarpı ikidir sevda her yerde dört eder...

LIII

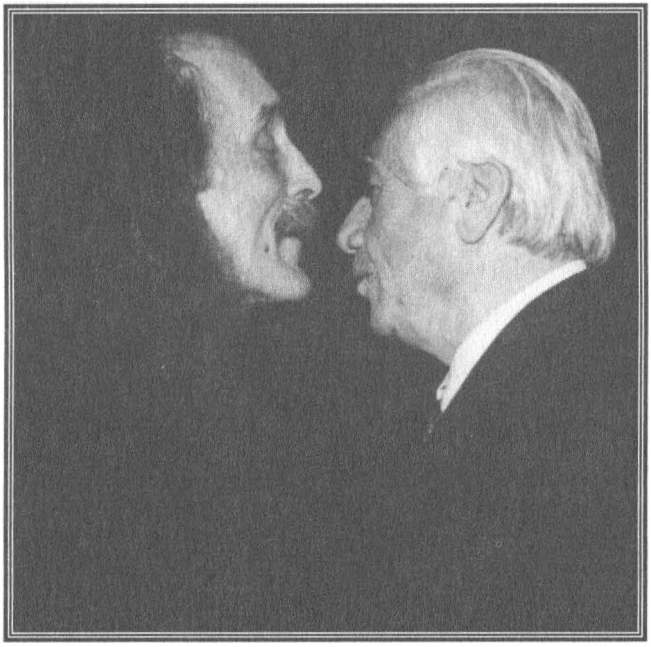
Sana seni anlatmak zor iş bidanem
Kavgayı bir kürk gibi giyersin bidanem
Ansızın kükrersin sebep n'ola
Yıkar geçersin buldozer gibi
Şarkının orta yeri inşaat bidanem
Temeli hasret, zemin katı kavga
Bak bir tren kalkıyor oralarda
Bak bir tren, mendil salla...

Sana

Her değdirişimde kalemi kâğıda
Ay bidanem
Erkeksi bir dokunuş âdeta benimkisi
Seziyor musun?
Kalem yazdıkça ben...
Neyse, her hâlde anlıyorsun...
Ve...
Bir gün sadece şiir yazabileceğim sana
Ama sadece şiir...
Ben biliyorum...
Sen de biliyor musun?

LIV

Seni beklemek seni
Hastanın doktoru
Doğumun gerçekleşmesi gibi...
Ve ben
Seni bekliyorum seni...
Anan seni doğururken bile
Baban göbeğini Hüsran derken bile
Hiç bir şey umurumda değil...
Seni bekliyorum seni...
Canım benim, canımın taa içi benim
Bu lafı daha önce söyledim biliyorum
Ve eşşek sudan gelinceye kadar
Seni bekliyorum seni...

Cem Karaca, Hasan Hüseyin Erkan

LV

Vur belime ayı dayı vay vay
As boynumu Hızır Paşa hay hay
Gün olur devran döner vah vah
Vah'ınıza kefil ben olayım hay hay

Kusura, bakan görür derler
Allah aşkı için işret edenler
Kimi yuh der kimi eyvah eyvah
Eyvah edene kusrettikse vah vah

Kul Karacam geldim gördüm geçerim
Kim kalmış ki ben de elbet göçerim
Güzeli ben biraz zor seçerim
Güzel ille benim olmayınca

LVI

Düşüme girdin sen daha dün gece
Durdum da baktım ben sana öylece
Ay mı sendin sen mi aydın
Vay bana bana
Dokunmak istedim yoğoldun gizlice

Her taraf kar idi bembeyaz gece
Ayak izlerini aradım bulamadım ki
Hayal misin düş müsün var mısın bilmiyorum
Aradım bulamadım yoğoldun gizlice

Sende bir giz olsa giz giz içinde
Sırrı sır eyledim ben sessizce
Gönlümün sazından bir tel kırıldı
O tel sen imişsin yoğoldun gizlice

Kul Karacam gayri göçmek zamanı
Gözünün yaşını saçmak zamanı
Sen benim mehtabım bilmez amanı
Mekânın nerde şimdi yoğoldun gizlice

LVII

Geceler uzundur koyun koyuna
Benzer senin huyun Fırat suyuna
Kimi asi kimi hırt
Kimi hayvan gibidir
Kimi de tarlamı sular gibidir

LVIII

Tuttum mısra-ı şiiri kulağından çektim
Ne çektimse ben dilimden çektim
Yağmur ekmedim ama doluyu biçtim
Bir garip bülbül gibi dilimden çektim

Dilimi ısırıp tükürmeli mi
Şu feleğin işine sümkürmeli mi
Ettiği işlere sövdürmeli mi
De ben neyleyim ben sana taktım

Kâh Gavur Dağı'nda kâh Toroslar'da
Bazen azgın deniz aymaz lodoslarda
Dört yanım çevrilmiş bir sürü godoşlarla
Karacam ben benden çok evvel geçtim

LIX

Hayat güzel demek
Her şey güzel demek değildir
Ama hayat güzeldir
Eşşek gibi güzeldir
Şayet sen eşşek değilsen
Sen hayatı yakalayabilirsen
Sen hayatı görebilirsen
Tutacaksın
Koparacaksın
İsteyeceksin
Tırmanacaksın
Her şey senin elinde
Her şey yalnız özgücünde
Sen olmadan hayat olmaz
Sıva kolları, giriş işe

LX

Öperdim avuç içini
Bazen sen de yanağını yaslardın
Benim avuç içime
Peki
Açtın mı camı
Tuttun mu yağan karı
Erimedi mi
Say ki ben gibi
Avucuna düşen kar dânesi

LXI

Geceler üstüme üstüme kararıyor
Nasıl tepe tırnak yalnızım
Sen tutamadın beni bana ne
Avuçlarına doğru kayan bir yıldızım

Kimi mağrur bir zurna kimi mahzun bir sazım
Anlıyorum ki senin için gelgeç bir yazım
Sen beni boş ver güzel şeyim güzel kızım
Ben zaten düşen bir yıldızım

LXII

Kız seni ben içimde gizliden sevdim
Elini gözünü topuğunu sevdim
Aşikâr edemezdim içimden dedim
Bedenin bedenime değmez mi ola?

İçimde senin için o gizli düşler
Tutuşturur beni sinsi ateşler
Uğruna vuruşsa değer kardeşler
Bedenin bedenime değmez mi ola?

Kırk yılın ötesi yaşadım geçtim
Türkü ile kimi neş'e kimi gam saçtım
Eğilmiştin öylece ansızın seçtim
Bedenin bedenime değmez mi ola?

İstiyor etim benim senin etini
Tadmadan biliyorum senin tadını
Sormayın söyleme asla adını
Bedenin bedenime değmez mi ola?

Kul Karacam işin gücün zor ile güçte
Topuklara değer iken kesilmiş saçta
O ahu göz ile değirmi kalça
Bedenin bedenime değmez mi ola?

LXIII

Kelâma gelmez binamaz
Bir hâldir bu
Damdan düşmeye benzer desem yeridir
Damdan düşenin damdan düşen bilir hâlini
Vesselâm apışıksın
Veya...
İflahsızdır illetler vardır hâldir bu
Bala hasret yaşarsın hani
Balaya hasret bilir hâlini
Yani tatlıya hasretsin
Yani yavruya hasretsin..
Veya...
Al beni binamaz eyle
Damdan düşür
Apışık ko
İflahsız eyle
Bala hasret, tatlıya
Ve mağrur bir şeytan gibi
İncil'den fırlamışcasına dişi
Geç karşıma rakset

AI 612 ÖLMÜŞSEM
FATİHA BİLİR MİSİN,
İKİ SATIR TERCÜMAN OLUR MU SANA
OTURUP OKUYABİLİR MİSİN?

DE KOY DE, SÖYLE
SEN KİMSİN BİRE GAFİL?
DİLİN KORKAK AUSTURMA
HATTA DE BİRE BANA SEFİL.
OLMAYACAK DUAYA BABAN
BİLE OLSA KEFİL
KOMAM SENİ ELLERE
YEDİRMEM BİLİR MİSİN?

LXIV

Ay gız ölmüşem
Fatiha bilir misen
İki satır tercüman oldum sana
Oturup okuyabilir misen?
De koy de söyle
Sen kimsen bre gafil
Dilin korkak alıştırma
Hatta de bre bana sefil
Olmayacak duaya
Baban bile olsa kefil
Komam seni ellere
Yedirmem bilir misen?

LXV

Sana bir Mayıs günü rastladım
Ben şarkıdaydım sen de ordaydın
Geceydi, gün güne değmişti hatta
Ve ben yorgun ve bezgin hayatta
Sonra ne oldu bilemiyorum
Gelip usulca yanıma oturdun
Kapalıydı avuçların ancak
Ve fakat bana dokundun
Durdu dünya durdu dünya
Sonra vurduk geceye kendimizi
Sessiz bir gürültüyle bizbize
Gören şaşardı her hâlde
Ama biz bambaşka bir demdeydik
Et mi vahşette vahşet mi etti bilemem
Ten miydi sen miydin ben miydim
Derken açıldı için içime
Ve birden biz olduk
Durdu dünya durdu dünya

LXVI

Meneviş gözlüm benim meneviş
Geceyi ısırmak mümkün değil
Mümkün değil bu geceyi sensiz düşünmek
Mümkün değil kahrolası ancak
Dudaklarımı ısırmak acıdan mümkün

Küfretmek isyan etmek çözüm değil
Çözüm değil n'apalım kader demek
Çözüm değil çözümsüzlüğe sığınmak
Ancak kabullenmek seni sen gibi çözüm

Ah benim iki gözüm canım, canım çıksın
Canım çıksın daha iyi sensizlikten
Sensizlikten daha iyi sersefil debelenmek
Sürünürken aramak sen yoksan şayet ölümü

Velhâsıl bir heves bir telâş önce
Koyultunca kendini sevdanın yolunda
Ve kahrolmak lanet olası kahrolmak
Yaşam biçimine dönüşür ince ince

Sen ömrümün son dönemecindeki duvar
Ve nasıl kaygan bir zemindeyim
Tüm bilgilerim bu dönemeci dönmekte çaresiz
Duvar, bekle beni sana çarpıp öleceğim

Tırmanıyor değil tırmandı bile
Yokluğuna dayanmak göz göre göre
Beni ilk gördüğünde amacın bu muydu söyle
Yani vurup çarpıp geçip gitmek öyle

LXVII

Kış günüdür kar yağar
İnce veya kalın
Gelin dostlarım gelin lutfen
Bende uykuya dalın
Bir ben ayakta kalayım
Bir ben uyanık
Yeterki sevdiğime yan gözle bakmayın
Millet gibi istiklâl gibi
Ve istikbal gibi
Böyle hırslı paylaşmasız
Ki o benim
Sakın ha çevresindeki filan
Dolaşmayın
Gelin dostlarım gelin
Uykulara dalayın

LXVIII

Düdük ötüyor
Dral dedenin düdüğü
Burda ister karga ister bülbül
Cem diye feryad ediyor biri
Ve dağlar vè ovalar ve ormanlar
Boş ver!
Sen duymuyorsun...
Anlamıyorsun
Anlayamıyorsun...
Salak (!) ? Değilsin
Aptal ben olabilirim...
Gerçi Abdal olmak da var
Dar gibi dara çekilen can gibi...
Hem çok uzak hem çok yakınım sana
Köşe başında cami gibi
Adım gibi Cem gibi
Yeter ki kapıyı aç
Yeter ki içime gir

LXIX

İstesem de egemen olaınam gece düşlerıne
Kimbilir hangi renklerin gezginisin
Dur desem olmaz yürü desem olmaz
Umarım sen sendeki benim sezginisin

Böyle güzel uyuma, elimi kolumu bağlama
Bağlama sana yönelik gecenin saatini
Umurumda değil sanma şu anda ki dürtülerim
Ben dürtümü kendi içime gömerim
Yeter ki sen gocunma

Sabahlar ayırıcı bir ayı gibi bölse de
Bir lokma ekmeği üleşmenin umudu
Dipdiri tutuyor tutmakta ve tutacak
Elli yılı diplemiş hayatımı

Sana daha ne deyim, n'öriyem bilemem ki
Bilemem ki ilân-ı sevdanın başka dilini
Ve bu gece ve yarın ve her gece
Gözüm hep isteyecek gözünün okyanus selini

Karacam kes sesini git zıbar siftin uyu
Koynuna girdiğin o sıcak ve seni çeken kuyu
Uymasa bile ara sıra asi huyuna huyu
Hadi ne duruyorsun git sarıl ona ve uyu

LXX

Ahh şu benim gönlüm
Senden azad olsaydı
Durduğu yerde bu gönül
Azapla dolmasaydı
Pazarda tezgâhta
Satın olmasaydı
Sen bana canan olurdun
Ben sana canan
Gittin gidiyorsun
Yolun açık olsun
Ben burada durup dururum
Bana aşkolsun
Bizi düşman gören var ise şayet
Yüreğine kıskançlık düşüp şavkolsun

ÖLÜM, BANA SIRITARAK GEL, ÖLÜMÜ ÖP NOLUR
YÜZÜNDE O TANIDIK RİYAKÂRLIK SARILIP
ÇÜNKÜ NİCE DOST DEDİKLERİM, ÖPTÜKLERİM
SURATLARINDA AYNI EDA VE SAHTEKARLIK

ELBETTE HAKSIN, HAKTAN GELİRSİN
KİMİ GÖRDÜK Kİ DÜNYAYA KAZIK KAKMIŞ DA KALMIŞ
HEYKELİN BİLE DİKİLSE ZAM ÖLDÜRTÜ SONRA
BAKARSIN TEPENE KUŞLAR ~~BOŞALMIŞ~~ KAKALMIŞ

→ REFRAN ←

BENİ SORDUN MU ÖLÜM İKİZ KARDEŞİN DOĞUMA
BAĞLAYAN NE ÇÖZEN NE HAYAT DENEN DÜĞÜMÜ
KİMİ ~~HAYVAR~~ HAYVAR YERKEN KİMİ DOĞAN CÜCÜĞÜNÜ
ÜÇ BEŞ ARŞIN BEZE SARAR, ÖYLE GİDERSİN

ZAHAR ATIP ŞEŞ OYNASAM GELE YENERSİN BELİ
ÖLÜM BANA GÜLEREK GEL, ÖLÜMÜ ÖP NOLUR
SIRTIMDAN VURDURMA BELİ ALNIMA SIK KURŞUNU
KARŞIMA GEÇ YÜZÜME BAK VE ÖTÜR BAYKUŞUNU

28.12.98

LXXI

Ellerin artık hiçbir şey hissetmiyor
Dokunamıyorsun sevdiğine
Gözlerin artık görmüyor maviyi
Dudakların artık buz gibi
En sevdiğin kadın bile ısıtamıyor
Dokunmuş Azrail omuzlarına
Hadi gel demiş
Ölüm
Ölüm
Satır satır yaklaşıyorum sana
An be an
Ölüm
Ölüm
Geberesin
Anan öle ölüm
Gelip çalma kapımı
Sırası mı lan ölüm
Şu anda
Koynumda hatunum
Uçmaktayım
Sen de Azrail'sin
Senin de kanatların var
Uçsana lan
Ölüm
Ölüm anan öle ölüm
Allah'ım
Şu anda
Canım
Hiç ölmek istemiyor.

Adsız...(Kaçıncı?)

12.02.99
05.30

Bu tanıdık ve dönen dünya
İşi bu döner dönecek
Ve bir yalı özlemidir mekânım
Apartman bile olsa suyu isteyecek
Ayak ucumda bardağa koy iç, Marmara'ydı
Araba park ettiğimiz yere, sandallarımızdı çekilen
Adına felek derdik
Vay anasını satayım
Şimdi kahverengi ve kalın
O işte Marmara'ydı
Sana seni kendimi anlatmak
Öyle zor bir zenaat ki
Ay gız aman ölürem
Say ki sana sevdam
O tanıdık Marmara'ydı
Vur harala gürele
Vur da patlasın davul
O davulu çalan el
O davul Marmara'ydı!
Şimdi...
Kahverengi...

LXXII

Ya gecesi olmayan bir diyar bulmalıyım
Ya da hiç gece olmayan
Fark etmez...
Sırf sen olmalısın orada
Gün öyle de böyle de 24 saattir önünde sonunda
Ve hep ister ışıkta ister karanlıkta
Sadece sen olmalısın orada
Tartışmalıyız
Kaşını yıkasın gerek
İşte al gözüm gündüz sana, hem de apaydınlık
Yani sen güneşsin
Ben gezegen
Biteviye dönmeliyim çevrende
Sana göre olmalı, gözlerine...
Gecemin karası, günümün akı...

LXXIII

Gün düşüyordu
Aklıma sen düştün
Yanıbaşımdaydın uzakta değildin
Dudaklarının ucu aşağı doğru kıvrılmış
Kırgın mıydın, yangın mıydın, bozuk muydun
Gün düşüyordu
Sen yanımdaydın
Bedenin yanımdaydı, ruhun çok uzaklarda
Elimi uzattım değdim ben sana
Bedenin yanımdaydı, ruhun çok uzakta
Koynumdaydın döşeğimde
Lâkin fizikin ordaydı metafiziğin nerde
Kaç gündür kaç haftadır kaç aydır
Soruyorum nerde
Sen benimle misin yoksa başka bir yerde mi?
Gözlerine daldım mı çıkasım gelmiyor
Lâkin gözünde bazen öyle şimşekler çakıyor
Soruyor bu fukara kendi kendine
N'ettim n'eyledim; Allah'tan, gözlerindeki denize tez güneş doğuyor
Ten bağırıyor ten
Gel can beru deyu deyu
İster güneş ister deniz
Orda bitiyor, orda bitiyor

LXXV

Tıkanır sık boğaz olur geceler
Çözülmez bilmece gibi olurlar
Utanır da güneş bu çirkinlikten
Temmuz ortasında Kasım gibi doğar

Ansızın değmezse o sihirli eli
Sanki bir bahar yeli gibi
Sevda denen nesnenin serüveni
O anda erir karlar akar seller
Ağaçlar kollarında açar çiçeği

Tutuştur Kasım gecelerini bir Temmuz gibi
Oynaş ve zıpla bir balık bir yunus gibi
Ve gerçeği unutmadan Emrem Yunus gibi
Ko karda bile bin çiçek açsın bağrında

Utanma sev
Sev utanmadan
Sevdanın yolunda yorulmadan

LXXVI

Sapından kavranmalı
Sevda işi, sevdalım
Kapıp da kaldırmalı
Sevda yere düşmesin

Tahtalara vurmalı
Nazar değer, sevdalım
Kem gözden sakınmalı
Sevda dile düşmesin

Kaf dağının ardına
Kaçsa bütün umutlar
Gönül Düldül'üyle koş
Sevda ele düşmesin

LXXVII

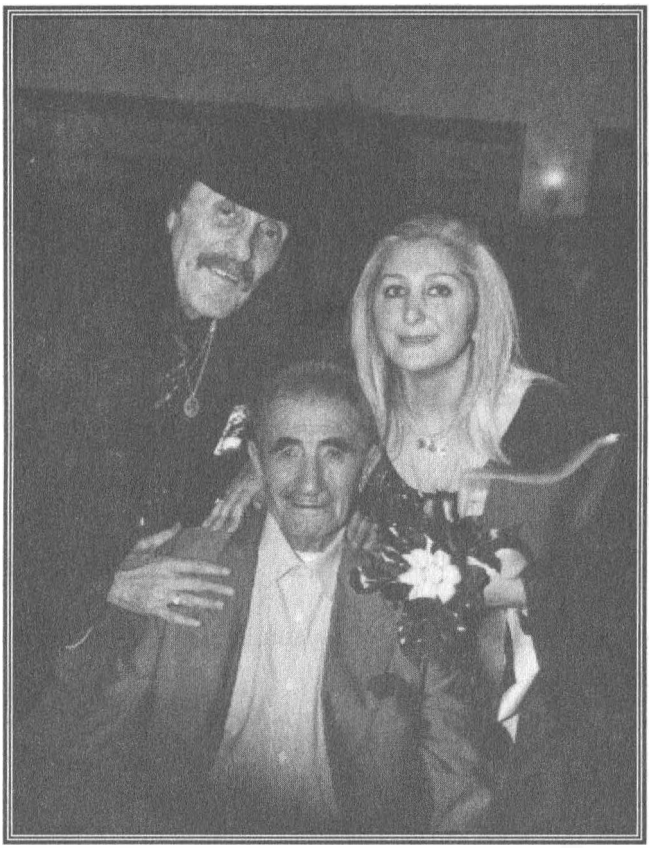
Elbet bu dünyada ben de varım
Namuslu sahtekâr dürüst ve hain var
Sokaklara çıkıp bağırasım geliyor
Ben insanım
Ben insanım
Ben insanım
Mal canın yongasıysa
Korku cesaretin kardeşi
Kahramansız bir dünya olmaz mı
Sen gibi
Ben gibi
İnsan gibi
Sonra kocaman bir sevgi istiyorum
Herkes ve hepimiz için
Ve onun kurnalarında yıkanarak
Arınmak
Arınmak
Arınmak

LXXVIII

Ellerim cebimde
Islıklayarak bir hüznü
Yürüyorum geceleyin
Tepemde bir yağmur
Bana vekâleten ağlıyor

Sahil yolu bu gece olağanüstü ıssız
Gece sessiz
Ben sensiz
Ve yağmur ağlıyor...
Sen hiç geceyi dinledin mi
Sessizliğinin sesini gecenin
Sessizliğin içinde "gel" diyeni duyabildin mi
Ağlarken yağmur...

Parasızlık mı
İşsizlik mi
Sensizlik mi dert
Sen hiç böyle bir dehşeti tattın mı
Ve demokrasi
Ve hürriyet
Ve memleket
Ağlıyor yağmur...

Cem Karaca, Ali Erkan, İlkim Karaca

LXXIX

O bir andır an gelir
Çay yürekte demlenir
O çaydan içersen
Yüreğe gönül denir

Kuş kanadında uçamaz
O gönül vah o gönül
Bir gün gelir emr-i Haktır
Hiçbir şeyden kaçamaz

En sabırlı bir dil olsan
Susamazsın an gelir
Zalimin yanında isen
O zulüm sana da gelir

Karacam dilin belası
Çektiğin bülbülün derdi
Ben bulmuşum kendi gülüm
Dikeni bana can verir

CANIM,

CANIMIN TAA İÇİ,

BİR SÜRÜ SOFRA TOPLAYACAKSIN,
ÜSTÜNE ÜSTELİK, BANA KOSTÜM, ELBİSE
AYARLAYACAKSIN.

VALLAHİ ZOR İŞ,
SANA BU ZOR İŞTE MEZARDA
BİLE OLSAM "KOLAY GELSİN"
DEMENİN ÖTESİNDE ÇARESİZİM
YÜREĞİMİN VE GÜCÜMÜN YETTİĞİ
YEGÂNE VE DEĞİŞMEZ OLANSA
AŞAĞIDADIR YAZILI...

SENİ SEVİYOR
DEĞİLİM
ZIRA(!)
SANA AŞIĞIM

LXXX

Al demiş yukardan
İki adet zümrüdü
Yüce Allah gözlerine nakşetmiş
Ben ki hafif isyankâr
Kuluyum Yaradanın
Seni bana beni sana bahşetmiş
Zümrüdü de bilirim
Zümrüd-ü anka kuşunu da
Ve çıktıkça inilen ömür yokuşunu
İlle o zümrüt bakışını
Seni benim elâ gözlerime bahşetmiş
Işıklar sönünce
Güneş batınca
Gamlı bir kahverengi
Alır gözlerimi
Oysa sen senin gözlerin
Sessizce yakılmış bir kandil gibi

11.8.2001

LXXXI

Biliyorum
Kar kış kıyamet
Arabam çalışmasa da yürüyerek
Ve yüreğimde iki günlük yokluğunu üreterek
Geleceğim sana
Kapıyı usulcacık açacağım
Ve kendimi senin koynuna atacağım
Ve bu sabah senle kalkıp
Bütün boktanlıklan ardında bırakman için
Yaradana yalvaracağım
Sen benim inandığım son değerli şeysin
Kavgam döğüşüm mağlûbiyet ve zaferimsin
Ben Allah'a inanınm, bre güzel Allah'ım
O da beni, benim onu sevdiğim gibi sevsin...

LXXXII

Güneş günde iki defa tutuşur
Bir doğarken bir batarken
Ben hep
Sana her zaman bakarken

Güneşe göre takvimler düzülür
Gün doğar gün batarken
Benim yangınlarım sadece benim
Ben kendi takvimimce Milad gibiyim

LXXXIII

Gözlerinden öteye bir yol gidiyor
Asırlık çınarların gölgesiyle buğulu
Kocaman yağmur bulutlarına
Salıncak kurmuş bir gökkuşağı
Güneş parmaklarıyla yere değiyor

Aylardan inadına Nisan'dır işte
Bu sefer sonbahar değil
Ne mor ne sarı ne kızıl yapraklar
Güneş şu ara daha geç batıyor

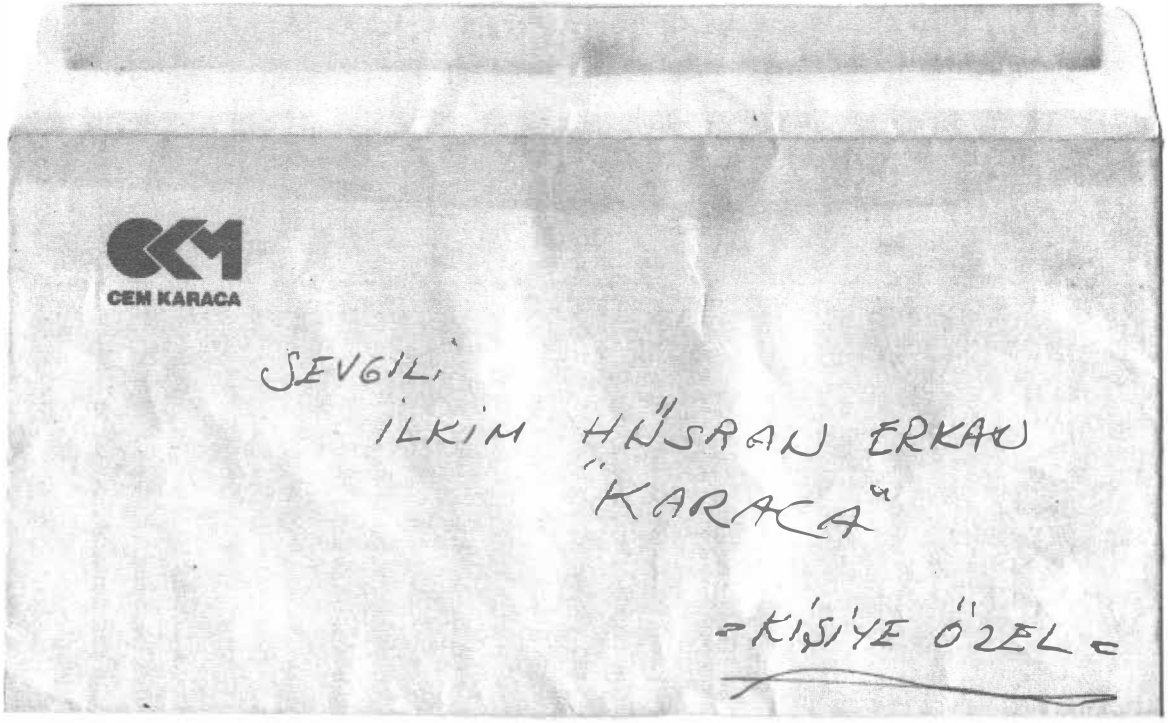
Gözlerinden içeri yürüyorum bir yolu
İçimde senin olabilmek tutkusu
Tuzlusuyla tatlısıyla ekşisiyle bizim olan hayata
Güneş uzanıp, usulca dokunuyor

LXXXIV

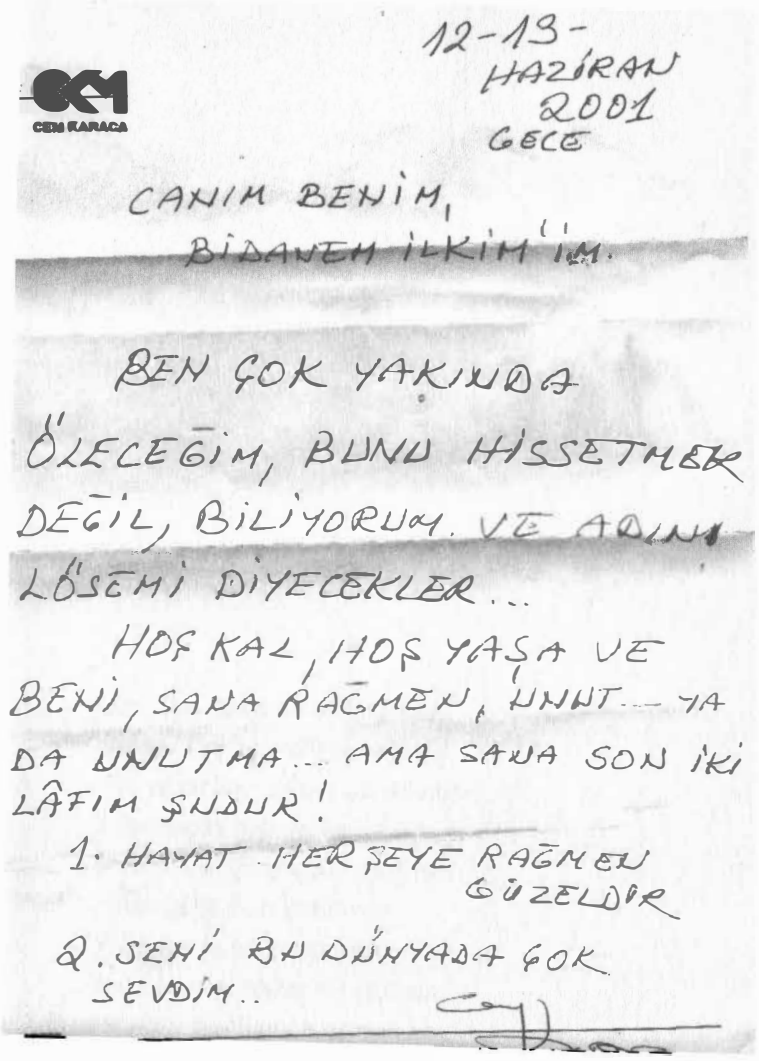
Güneş can çekişerek batar
Ağaçlar çırılçıplaktır, fukara
Sen kışın dirilen akrep burcu
Bu mevsimde akrepler bile uyurken

İçinde en vahşi cangıl kanunları
Ölmemek için öldük e mi?
Birlikte yaşamak bir Ufo gibi
Uzay kadar uzak sana di mi?

Sen ve ben yokuz artık
Ben beni sende
Sen beni bende
Ne ettik ne eyledik
İyi ama sen olmasaydın
O benden içeri
Apd-i aciz bendeniz
Bu hâle gelir miydik?

İlk vasiyet

12-13-
HAZİRAN
2001
GECE

CANIM BENİM,
BİDANEM İLKİM'İM.

BEN ÇOK YAKINDA
ÖLECEĞİM, BUNU HİSSETMEK
DEĞİL, BİLİYORUM. VE ADINI
LÖSEMİ DİYECEKLER...

HOŞ KAL, HOŞ YAŞA VE
BENİ, SANA RAĞMEN, UNUT... YA
DA UNUTMA... AMA SANA SON İKİ
LÂFIM ŞUDUR!

1. HAYAT HERŞEYE RAĞMEN
GÜZELDİR

2. SENİ BU DÜNYADA ÇOK
SEVDİM..

LXXXV

Gün olur göklerde yıldız misali
Uzanıp kıvrılan hilâl misali
Her sabah her sabah güneş misali
Yukarılarda hep yazılırsın sen
Şöhretin göğüne çıkar bakarsın
Yukarılarda hep kazılırsın
Yukarılarda hep bozulursun
Sana bir şey söyler mi bilmem
Her gün gönlüme kazılırsın

LXXXVI

Yapayanlış söylenmiş bir şarkı gibi utanç veriyor
Sensiz ve sana hasret geçirdiğim her dakika
Şarkılarımda sen düşlerimde sen velhâsıl herşeyde sen varsın
Sen âdeta çalmak isteyip de çalamadığım bir gitarsın
Bana ne, bu lafı başkaları daha önce söylediyse
Hatta şarkı yapıp milyonlara dinlettiyse
Seni seviyorum
Ben-seni, seviyorum
Seni seviyorum
No comment
Yani yok yorum
Bedeninin gizlisindeki o can var ya
El ele ihtiyarlamayı düşündüren bana
Kim ölür kim kalır şu fani dünyada
İstemem gayrısını sen bana yetersin

Sana "elveda" demiyorum
Yollarımız yüreklerimiz doğrultusunda
Mutlaka buluşacaktır
Zira biz bizi
Sevmekle maluluzzz...

LXXXVII

Çığlıklarında tükenir
Tükenir elbet feryatların
Ömür tükenir
Can tükenirken...

Bir mavi aramaz gözlerin
Bilirim ama çözemem
Gözlerinin gönlü nerdedir
Ve yağmur ki ıslatır insanı sırılsıklam
Besler gözlerinin ruhunu kuzey kuzey
O zaman yağmurlara doğru git
Bütün kuzeyliliğinle
Ve lütfen Arabistan çöllerine kadar uzanan
Zaman zaman Ortadoğulu'nun da bavuluna koymayı unutma.

Seni kıskanmayacak kadar az ve asla paylaşmayacak kadar çok seviyorum..

LXXXVIII

Şu dünyada en zor bir şey
Zurnadan ney gibi ney
Ses çıkarmak gibiyse ey
Bil ki ben zurna değilim

Gökyüzünde turnalar var
Hamamlarda kurnalar var
Ağdalar var mağdalar var
Ben yolunan kıl değilim

Ben şahinim, ben bir kartal
Dal kopar, dalı kaldır da al
Ya yanım da kal ya göç de kal
Karacayım ben it değilim
Sevda kimi söverek
kimi överek
kimi döverek
kimi yazarak
kimi davranarak
dile gelir.
Seç beğen al
Sevdamı...

 Seni sesim kadar seviyorum, serseri..

LXXXIX

Henüz daha çalmadım o şarkıyı
Yazmadım sözünü, bestelemedim
Kervan yola düşmüş gider
Hâlâ yolcuyum
Hâlâ gitmekteyim, henüz inmedim
Sen ki cananımsın benim sevdiğimsin
Bir gül yeter ki, baş eğdiğimsin
Koynuna girip de saçıldığımsın
Daha çok şarkı var, ben söylemedim

Ben Boğaz'a bile böyle bakmadım,
sekiz sene hasret kaldım..

Sana

Azeri bir türkü ne eder beni bilir misin
Gözlerine en son ne zaman baktın aynada?
Elle sarılmış bir cigara hiç içtin mi söyle?
Saçlarını en son ne zaman taradın aynada?
Üşüdüğün oldu mu hiç kalorifer yanarken
Acıktığın, yemeği yedikten hemen sonra
Hiç Venüs heykelini gördün mü sen?
Kendine çırılçıplak en son ne zaman baktın aynada?
En son ne zaman gökkuşağını gördün
En son ne zaman dokundun bir çavlana
Peki hiç gördün mü bir volkan nasıl patlar
Anlaşıldı, epeyi olmuş görüşmeyeli

Canım benim

Canımın cancağzı
Gündüzün gün ışığım
Geceleyin ay
Ay ölürüm, şavkım benim

LXXXX

Çağla gözlüm sen sakın ağlama
Her damla yaşınla beni gurbete bağlama
Sen sen ol yüreğimi dağlama
Aman ha...
Çağla gözlüm sakın ağlama

Duvar duvar dizseler de
Şişle etimi delseler de
Kurşuna dikip dizseler de
Çağla gözlüm sen sakın ağlama

Gırtlağıma bassalar da
Şu ol sesim kıssalar da
Beynimle yüreğimi bozsalar da
Çağla gözlüm sen sakın ağlama

Olaydım ben olaydım
Bir çift pabuç olaydım
Yeter ki sineme bas
Ayağına uyaydım

LXXXXI

Duyargalarımın tümü alesta
Asansörü, koridoru, kapıyı bekliyorum
Saatler
Günü güne devirdiler
Dün eskidi
Ben bugün işte
Seni bekliyorum...

Kulağım değil sâde
Beş duyum da alesta
Asansörü, koridoru, kapıyı bekliyorum
Saatler
Dünü eskitti
Bugün oldu takvimde
Ben seni sırf bugün değil
Yarın da bekliyorum...

İlkim Erkan, Cem Karaca

LXXXXII

Kıldan ince kılıçtan keskinim
Sen söz konusu olduğunda
Çocuktan yaşlı ihtiyardan gencim
Sen söz konusu olduğunda

O asi sözlerin dalgalar olsun
Gözlerin mendirek o dalgalara
Küfrü ve laneti koy bir kenara
Aç yürek yelkenini koy rüzgâr dolsun

Gel itişme benimle sevişmek varken
Önce gözde buluşup dokunmak varken
İnceden dokunup kavuşmak varken
Kim alıkor ki beni sana değmeden

Mahzun bir Rus türküsü orta dalgada
Biraz perestroika biraz aşk ve mutlaka ihtiraslı
Gece sabaha karşı hava sisli gök berrak
Seni düşünüp şiir yazmanın tam zamanı yani

LXXXXIII

Alı kanda severim
Mutlaka sebebi var
Rakıyı bardakta
Seni koynumda
Aslında avuçlarından içtim ben
Hani derler ya aşk-ı meyi ve sevdayı
Canım demen kulağıma bir ney taksimi
Hami çargah'tan hemi saba'dan sanki..

İlkim Erkan Karaca, Cem Karaca

LXXXXIV

21.12. 2001
00.05

20 Aralığı çoktan devirdi saatler
Şu anda kalakaldı dakikalar
Ve gecenin şafağa çeyrek kalasına
Düşündüğüm hep elele geçireceğimiz saatler
Öyle ya bugün 21'inde Aralığın
Biz hayatı ayrıştırıp yapıştırıyoruz
Sen de ben de denedik bu zamkı
Umarım bizimki sımsıkı yapıştırır
Gariptir, uyuyorsun, uykun var demek
Ve biz yarın gerdek denen kapıdan geçerek
Umarım hiç de vazgeçmeyerek
Acımızı acılara katmadan gidebiliriz
Karacam uslanmazsın, adına ki aşk derler
Usanmazsın sevmekten, hep sevildim sanırken
Allahım, yalvarıyorum, bu artık sonu olsun
İnanmak istiyorum, tut elimi Azrail, birlikte gidebiliriz.

C E M K A R A C A

Emrah Karaca, Cem Karaca, Ramis Sabancı

LXXXXV

Miğferime su doldurdum
İçine balık koydum
Namluya çiçek ektim
Süngüyle meyve soydum

Derin bir nefes aldım
Koyverdim gökyüzüne
Bulutlar hareketlendi
Barış diye yazdılar

Askeri terhis ettim
Polise izin verdim
Köşe başında durdum
Herkese bir gül verdim

Kahkahalarla güldüm
Mutluydu insanoğlu
Sağ yanımda bir acı
Dürtüp uyandırdılar

ŞİİRLER

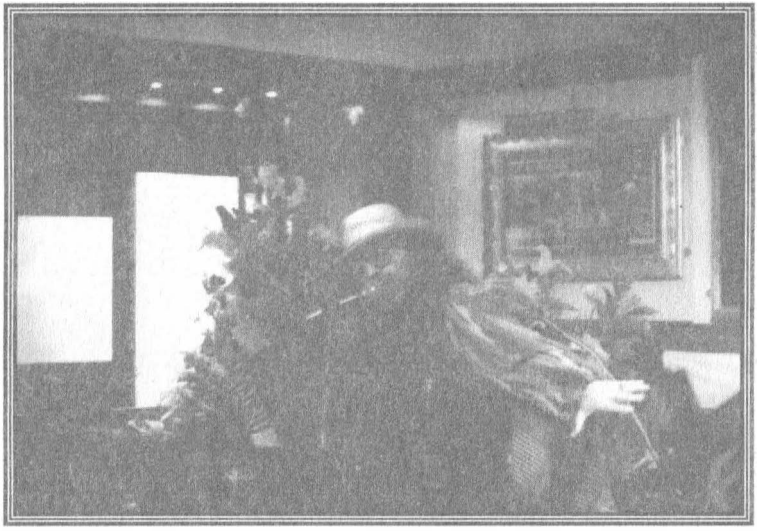

C E M K A R A C A

LXXXXVI

Kurşuna dizdim olmadı
İpe çektim ölmedi
Sürdüm Kartaca gibi
Romalı bir General edasıyla
İçimdeki 68'i bir türlü yokedemedim
Çiçekler gibiydik
Gonca gonca patlıyorduk
Topsuz tüfeksiz ve sadece fikir
Kurşuna dizdim olmadı
İpe çektim ölmedi
Hata ve doğrusuyla o benimdi
Vallahi vazgeçmedim

ŞİİRLER

C E M K A R A C A

LXXXXVII

50 yılımın resmini kim boyar?
Kim sorar seni senden sonra
Döne döne neler anlattınsa sen
Her kişi anladığı kadar anlar
Ey ecel;
Senle becelleşemem.
Geldinse gel
Ben bildiğimi yaşadım
İşte can işte bedel.
Ey ecel.
Ben seninle becelleşemem
Ecel, geldinse gel,
Kapım açık,
Günah-sevap elbette benim.
İşte can, işte bedel.

Muhtar Cem Karaca

Yitik Sevda

Ninnilerimden tanımışım seni Atatürk
Resminle beraber yatmışım geceleri
O mavi gözleri altın saçları
Atam diye diye
Öpememişim

Kötü bir sonbahar günüymüş Atatürk
Küfür gibi bir yel esmiş
Bilememişim
Pek küçükmüşüm akılsız ve sensiz yetim
Şarkım boğazıma düğümlenmiş
Diyememişim

Yücelerden bir ateş düşmüş yüreğime
Bayramdı seyrandı
Gülememişim
Ölüm pencerelerde tünemiş soğuk
Kusurumu bağışla Atatürk
İsyan edememişim

Büyümüşüm bilmişim ki
Bu bayrak bu toprak benimdir
İçimdeki hasret pekleşmiş Atam
Zayıfım, dağlar var, yollar çok uzun
Koşupta yanına gelememişim

LXXXXVIII

Dün gece düşümde gördüm onu
Şafak doğmamıştı
O bakıyordu
Güneşli gökyüzü gibiydi iki gözü
Gece inadına siyahtı

Ağzındaki cigaranın ateşi
Kocatepe'deki tek ışıktı
Hafif öne eğilmişti
Bu yüzyılın yirmileriydi
Düşünüyordu
Vaziyet-i askeriyye ve vaziyet-i siyaset
Ve kim sanıyordu ki o an o yakarmıyordu
Allah'ım beni muzaffer et!

İrma Toto Karaca, Mehmet İbrahim Karaca

Ben ve Suç Ortaklarım

Evet itiraf ediyorum
Pişmanım beyefendiler
Biz çok suç işledik beraber
Ben ve babam rahmetli
Ve toprağı bol olsun annem
Biz çok suç işledik beraber

Biz çok suç işledik beraber
Ben ve öğretmenlerim ve bana anlatılan ülkem
İlle de öğrettikleri bana
Biz çok suç işledik beraber

Biz çok suç işledik beraber
Ben ve kitaplarım ve okuyup öğrendiklerim
Harfler ve düşünceler ezcümle
Biz çok suç işledik beraber

Biz çok suç işledik beraber
Sen ben o ve Kemal Paşa
Sen gençlere emanet demiştin ya
Biz çok suç işledik beraber

Biz çok suç işledik beraber
Ben ve şarkılar, şiirler, türküler
Mikrofonlar, heykeller, kalemler, resimler
Biz çok suç işledik beraber

Evet itiraf ediyorum
Siz değilseniz şayet ben size vekaleten
Pişmanım beyefendiler.

CEM KARACA

ŞİİRLER

C E M K A R A C A

Oğluma

Gam, keder, elem, tasa, gurbet, hasret
Dertler geçer gider elbet
Bir merhaba, acı kahve, hatır sorma
Ve dostluklar yaşar elbet
Sımsıkı sev sen sevmeyi
Ben almadan da vermeyi
İstanbul şehri malın olsa
Ölümden öteye köy yok ya.

Gün olur, devran döner, akar seller
Kalır kumlar, kavuşuruz
Eser yeller, yağar karlar, gelir bahar
Açar güller koklaşırız
Sultan Süleyman'a kalmamış
Ha babam dönen şu dünya
Babanın tapulu malı olsa
Kefenin cebinde yer yok ya.

Papazın eşşeğini kovala dur
Ali'nin külahını Veli'ye uydur
Aldat dur, aldan dur
Oğlum hayat bu mudur?

İşte ağaç, işte deniz, işte toprak
İşte hayat budur oğlum
İşte eller, işte gayret, işte ekmek
İşte hayat budur oğlum
Başını dik tut hiç eğme sen
Aklına ve yüreğine güven
Çağını bil çağına yakış
Güzelliklerle yarış...

Nazım Hikmet İçin

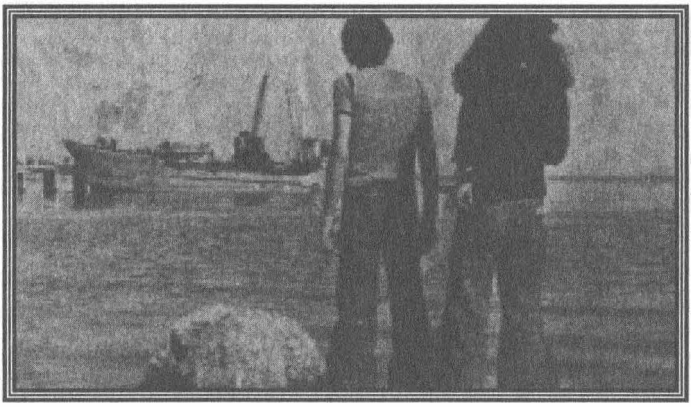
Orda bir mezar var uzakta
O mezar da bir can yatar
Hasretten kefen bürünmüş
Mısralardan bir can yatar

Orda bir mezar var uzakta
Gözleri maviymiş derler
Kalemi kanına banmış
Öyle yazmış bir can yatar

Ah olaydık olaydık
Dallı budaklı olaydık
Başucunda istediğin
O ağaç biz olaydık

C E M K A R A C A

ŞİİRLER

C E M K A R A C A

Barış'a Şiir

Canım gitti canım
Canımı bilir misiniz
Gözümün ağladığı kan
O benim can içre can dostumdu
Ay canım Barış
Ak saçlı dostum benim
O dağlar hangi dağlar ki
De ben de gidem..
Sana senin dağlarından
Çiçekler derliyem...

Ay Barış, güneş Barış
Ak saçlı dostum benim.
İçim kan ağlıyor..
Bir yanımı kopardılar,
Adı sen..

Ay Barış, canım Barış
Ak saçlı dostum benim
Sen orda şimdilik bir gurbettesin
Ben burda hazin bir hasretteyim...

Kemal Sunal İçin...

Büyük ve çocuk insanı
Böyle naif hafif ve ağır
Böyle bizden ve biz ötesi
Kurdu mu Allah böylesini

O bir bendim sendin oydun
Her figürüyle içimizi oydun
Kimi zaman o kimi zaman oydun
Bunu bize anlatan sendin oydun

En son şakaydı yaptığın
Olmasa olmaz mıydı sanırsın
Her hâlde gine gülüyorsundur
Yukarlarda gülüyorsundur eminim...

CEM KARACA

Fikret Kızılok İçin...

Keşke elverseydi töre de
Seni denize gömseydik
Sahile vuran her dalgada
Ahh be Fikret deseydik

Keşke elverseydi töre de
Naaşını yakabilseydik
Tutup da sonra göğe savurabilseydik küllerini
Ve her yağan yağmurla beraber
Kapatıp şemsiyemizi
Karışmış rahmetle Fikret yağıyor diyebilseydik

Mütevazı bir cami avlusundan
Sen cihan değiştirdin
Yaradanın kılıcı kuşkusuz 4 Silahşörler'den keskin
4'tük 2 kaldık
Keşke hiç eksilmeseydik

Cahide Sonku İçin...

Cihan Yandı

Ne çok şey biriktirmiş gözleri
Ama hala genç bir ceylan gibi bakıyor
Her santimetrekaresi defalarca dolaşılmış
Ancak henüz keşfedilmemiş bir yer gibi duruyor

Kadehi kavrayan parmaklarında
Bedevi bir Arab dansının kıvraklığı
Saçlarının dibindeki unutulmuş bakımsızlık
Biraz köpüklenmiş bir nehir gibi akıyor

Gözlerinde kısa pantolonlu halim var
Büyüyememişim topaç çeviriyorum sanki
Oturmuş ama o...O masaya öylece..
Her yudumda eskimeden dünyaya bakıyor.

Yanmıyor yakınmıyor elden giden günlere
İçiyor kanmıyor ve içince de kandırılmıyor
Yanına yaklaşıp sormak geçiyor içimden
Cesaret edemiyorum, gözlerim masama düşüyor.

Hırtlığı hırdavatlığı satmış savmış bu kadın
Üstüne üstelik hurdalığa düşmeden
Kahredercesine içiyor, kahrolmadan üstelik
Camisi yıkılmamış mihrabı da duruyor...

C E M K A R A C A

Cem Karaca İçin...

Nerdeyse
Yüreğim ağzıma geliyor
Sesini duyduğumda
Hâllerin aklıma geldiğinde
Birdenbire...

Senin denizinden gelen
Köpük köpük bir dalga
Islatıyor yüreğimi
Kendime dönüyorum
Yorgun yılların ardından...

Senden esen ılık bir rüzgâr
Değiyor nefesime
Sesinle birleşip, fısıldarken adımı
Başım dönüyor, sevişmenin ardından...

Bilmezdim
Sevişmenin bu gizli sihrini
Senden önce..
Sevişmenin eşitliğini
Sevişmenin güzelliğini
Dört başı mamur bir sevdayı
Tanımazdım, senden önce..

İçimde huzurum
Yanımda saçlarını, dokunduğum
Senin denizinden gelen
Gözyaşlarımla
Uyuyorum..

Sevişmek bir olmakmış
Denize kavuşan nehirler
Gözlerdeki mutlu keder
Birleşen ellermiş meğer..
Eşit olmakmış, hür olmakmış,
İnsan olmakmış, sevişmek..
Bilmezdim, senden önce.

Sevişmek eşitlikmiş, canım benim.
Sende ben, bende sen olmakmış..
İnsanlar keşfetseydi eşitliği eğer..
Vurulur muydu eşşeğe semer, insanlar bilseydi sevişmeyi
Ne kavga olurdu, ne savaş
Yaşanırdı hayat..
Tadına vararak, yavaş yavaş...

İlkim Erkan
Bodrum, 98

Ömür Dediğin Ne Ki?

Yürek hisseder
Beyin emreder
Dil söyler
İlle de gözler...
Zehir zemberek sözler
Yaşarken öldürmeye yeter
Ömür dediğin ne ki?
Bir an içinde geçer

Yıldızlar gibi
Doğar, yaşar, kayar sonra
Sürer ömür sürer, sürer...

Kimi köle olur ağlar
Kimi ağa olur çağlar
Kendini insan sananlar
Düşünmeden yaşar,
Dünyayı bir kaşık suda boğar...

Ne ana olmak marifet
Ne baba olunca hükmetmek
Yaratandır sebep
Yaratılana hürmet...
Kim olursan ol
Hayatın, insanlığın önemini bilmek gerek..
Ömür dediğin ne ki?
Bir an içinde geçer
Yıldızlar gibi
Doğar, yaşar, kayar sonra
Sürer ömür geçer gider...

İlkim Erkan

Sonsöz

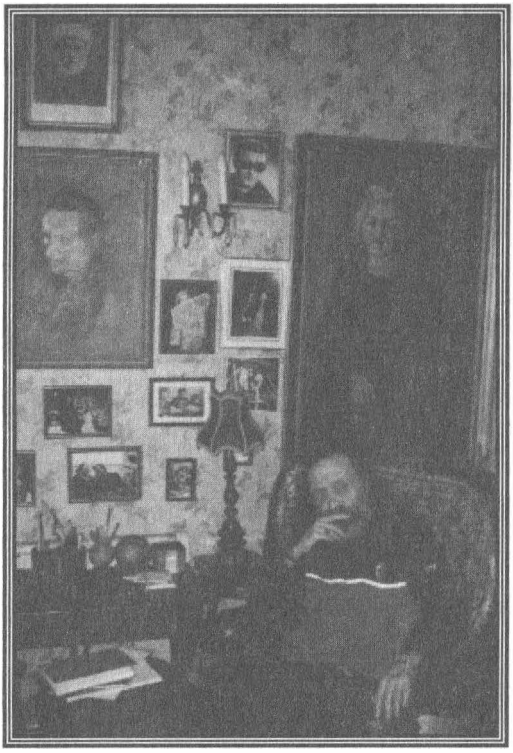
7 Nisan 1980'de hakka yürüyen babam Mehmet İbrahim KARACA'yı 22 Temmuz 1992'de Allah'a kavuşan anam İrma Toto KARACA'yı çok özlüyorum.

Keşke sağ olaydılar, beni İlkim'le göreydiler...

Anam benim, babam benim

Sizi çok özledim.

Muhtar Cem KARACA

Cem Karaca

Bir kazma ve bir kürek çalsın
Cenaze marşımı
İstemem çelenk falan filan
Dostlar şayet varsalar da gelmesinler.
Neme lazım, yağmurlu olur hava...

muhtar cem karaca

ISBN 975-8456-23-7

www.cemkaraca.net

gazal